

சிவ மலர்

கரம்பன் மேற்கு, ஊர்காவற்றுறையை பிறப்பிடமாகவும், செட்டித்தெரு நல்லூரை வதவீடமாகவும் கொண்ட

அமரர் **சிவபாக்கியம் சிதம்பரப்பிள்ளை**

அவர்களின் சிவபதம்பேறு குறிக்க

நினைவு மலர்

14.10.2016

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிவமயம்

கரம்பன் மேற்கு, ஊர்காவற்றுறையைப் பிறப்பிடமாகவும், செட்டித்தெரு
நல்லூரை வதவிடமாகவும் கொண்ட

அமரன்

திருமதி சிவபாக்கியம் சிதம்பரப்பிள்ளை

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

14.10.2016

சுமரியை

உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உள்ளன்
வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும்
தெய்வமாகிவிட்ட எங்கள் அன்புத் தெய்வமே!
எங்கள் குடும்பத்தின் குலவிளக்காய் இருந்து
எம்மையெல்லாம் பேணி வளர்த்து பெருமை
சேர்த்து, தரணியில் தலைநிமிர்ந்து வாழ
வழிகாட்டிய பண்புநிறை தெய்வத்தாயே!
நீங்கள் எங்களுக்காக பட்ட துன்பங்கள்,
துயரங்கள் எங்கள் மனங்களை விட்டு
அகலவில்லை. ஆனாலும் எங்களை நிறைவாக
வளர்த்து வாழ்வுதந்த எங்கள் அன்புத்
தெய்வத்துக்கு எமது கண்ணீர் அஞ்சலிகள்.
“உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு” இதுதான் உலக
நியதி என் செய்வோம் தாயே எத்தனை
காலமானாலும் எங்கள் இதயம் உள்ளவரை எம்
நெஞ்சங்களில் என்றும் தோன்றாத்துணையாய்
வாழ்ந்திருப்பீர்கள் என்ற மனநிறைவுகளுடன்
இச்சிவமலரினை தங்கள் பாதக் கமலங்களில்
காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

குடும்பத்தினர்.

சிவமயம்

அமரர்

திருமதி.சிவபாக்கியம் சிதம்பரப்பிள்ளை

IDண்ணில்

05

.

01

.

1928

விண்ணில்

14

.

09

.

2016

திதி நிர்ணய வெண்பா

ஆண்டு துர்முகியதில் வளர் ஆவணியில்
பூண்ட பூர்ப்பக்க திரையோதசி - நீண்ட புகழ்
சிதம்பரப்பிள்ளை சிவபாக்கியம் சிவனடியே
சதமென்று சென்றடைந்த நாள்.

உ
சிவமயம்

பூவுலகில்

02

.

10

.

1926

வானுலகில்

23

.

10

.

1984

கரம்பன்மேற்கு, ஊர்காவற்றுறை

அயர்

திரு.கணபதிப்பிள்ளை சிதம்பரப்பிள்ளை

திதி: அமாவாசை

விநாயகர் துதி

மூவுகி வாகன மோதக ஹஸ்த
ஸாமர கர்ண விளம்பிர சூத்ர
வாமன ரூப மகேஸ்வர புத்ர
விக்ன விநாயக பாத நமஸ்தே .

கணபதி என்றிடக் கலங்கும் வல்வினை
கணபதி என்றிடக் காலனும் கைதொழும்
கணபதி என்றிடக் கரும மாதலால்
கணபதி என்றிடக் கரும மில்லையே.

முன்னவனே யானை முகத்தவனே முத்தி நலம்
சொன்னவனே தூய்மைச் சுகத்தவனே - மன்னவனே
சிற்பரனே ஜங்கரனே செஞ்சடையஞ் சேவகனே
தற்பரனே நின்தாள் சரண்.

ஆனைமுகம் ஒரு கொம்பும் அகன்ற மார்பும் சிறகண்ணும்
பானைபோலப் பெருவயிறும் பாங்காப் பூநூல் தன்னழகும்
தானே தோன்றி எனதுள்ளத்தில் தயைவாய்வாழும்
விநாயகனே
நானே உனது பாதம் தொழுதேன் நாவிலிருப்பாய்
கணபதியே

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமு கத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தம் கை.

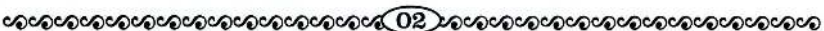
விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணியின் கனிந்து.

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலரான்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு.

ஓங்கும் ஒரு மருப்பானை யுருக்குயிராய்
இருப்பானை உரகவேந்தன்
தாங்குநெடு நிலத்தானை முகத்தானை
வதைத்தானை சயிலமானை
பாங்கு வைத்து மழுத்தானை பரித்தானை
கழித்தானை பசும் பொன்தொட்டு
பூங்கமல பதத்தானை பொதிவிலைந்து
கரந்தானை போற்றி செய்வோம்.

வஞ்சகத்தில் ஒன்றானை துதிக்கை
மிகத்திரண்டானை வணங்காறுள்ளே
அஞ்சரண மூன்றானை மறைசொல்லு
நால்வாயானை அத்தனாகி
துஞ்சமுணர்கஞ்சானை
செற்றணியாறானை துகளானை
பதங்கறிவாளார் கற்பகத்தைப்
போற்றி செய்வோம்.

உச்சியில் மகுடம் மின்னவொளிர் தாறுதலினோடை
வச்சியின் மரிப்பினொற்றை மணிகொள்கிம்புரிகள் வயங்க
மெச்சவிக்கவரி தூங்க வேளமாழகங் கொண்டுற்ற
கச்சியின் விகட சக்கரக் கணபதிக்கன்பு செய்வோம்.

பவளமால் வரையில் நிலவெறிப்பது போல்
 பரந்தநீர் றழகுபச் சுடம்பீர்
 திவளமாதூன் நின்றாடிய பரமன்
 சிறுவனைப் பாரதப் பெரும்போர்
 தவளமாமருப் பொன்தொடுத்தொரு கரத்தில்
 தரித்துயர்திரி புரத்தெழுதும்
 கவளமாகளிற்றின் திருமுகம் படைத்த
 கடவுளை நினைத்து கைதொழுவுமே.

வெள்ளைக் கொம்பன் விநாயகனே
 வினைகள் தீர்க்கும் ஜங்கரனே
 அன்னை பராசக்தி அருந்தவப் புதல்வா
 ஆனைமுகத்து விநாயகனே

மண்ணுலகத்தினிற் பிறவி மாசற
 எண்ணிய பொருளெல்லாம் எளிதின் முற்றுறக்
 கண்ணுதல் உடையதோர் களிற்று மாமுகப்
 பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்

வானுலகும் மண்ணுலகும் வாழமறை வாழப்
 பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
 ஞான மத ஜந்துகர மூன்று விழி நால்வாய்
 ஆனைமுகனைப்பரவி அஞ்சலிசெய் கிற்பாம்.

நெஞ்சக் கனகல்லும்நெகிழ்ந் துருகத்
 தஞ்சத் தருள் சண் முகனுக் கியல்சேர்
 செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந்திடவே
 பஞ்சக் கரவானைப் பதம் பணிவாம்.

ஓதவினை அகலும் ஓங்குபுகழ் பெருகும்
 காதல் பொருளனைத்தும் கைகூடும் - சீதம்
 பனிக்கோட்டு மால்வரைமேல் பாரதப் போர் தீட்டும்
 தனிக்கோட் வாரணத்தின் தாள்.

ஓளவையார் அருளிச் செய்து

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களம்பச் செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
வொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகவொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த தூரிய மெய்க்ஞான
அற்புதன் ஈன்ற கற்பகக் களிறே!
முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன
இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்

திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் னுளந்தளிற் புகுந்து
 குருவாடி வாசிக் குவலையந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா வுபதேசம் புகட்டியென் செனியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் றன்னை யடக்கு முபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிக னொடுங்கும் கருத்தினை யறிவித்து
 இருவினை தன்னை யறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயி லொருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை யடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
 கடைபிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்ஹெழு பாம்பி ன்நாவி லுணர்த்திக்
 குண்டலி யதனிற் சுவடிய அசபை
 விண்வெழு மந்திரம் வெளிப்பட வுரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனைலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையு மாதித்த னியக்கமுங்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் சுவறி
 இடைச் சக் கரத்தி ன்ஈவரட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தி னுறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முகதூலமுஞ் சதுர்முக சூர்க்மமும்

எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையந் தெரிசனப்படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி யினிதெனக்கருளி
 என்னை அறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக்களைந்தே
 வாக்கும் மனமு மில்லா மனோலயம்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டுற்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள்தரு மானந்தத் தழுத்தியென் செவியில்
 எல்லை யில்லா வானந் தம்மளித்து
 அல்லல் களைந்தே யருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவாங் காட்டி
 சித்தத்தித்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவிற் கணுவா யப்பாலுக் கப்பாலாய்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்தித்
 கூடும் மெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தி ன்நிலையாறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

முற்றிற்று

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

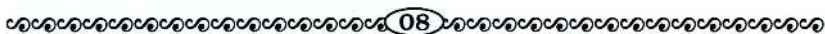
அருளிச் செய்த தேவாரம்

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம் போல் மேனியிற் பால் வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப்பெற்றால்
மனிதப்பிறவியும் வேண்டு வதே இந்த மாநிலத்ததே.

முன்னம் அவனடைய நாமம் கேட்டால்
மூர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள்
பின்னை யவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
பெயர்த்து மவனுக்கே பிச்சி யானாள்
அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசா ரத்தைத்
தன்னை மறந்தாள் தன்னாமங் கெட்டாள்
தலைப்பட்டாள் நங்கை தவைன் தாளே

நெஞ்சம் முமக் கேயிட மாகவைத்தேன்
நினையாதொரு போதும் இருந்தறியேன்
வஞ்சம்மிது வொப்பது கண்டறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதனை
நணுகாமல் துரந்து கரந்துமிடீர்
அஞ்சேலுமென் னீர்அதிகைக் கெடில
வீரட்டா னந்துறை அம்மானே.

தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய்
தொல்லமரர் சூளா மணிதான் கண்டாய்
காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய்
கருதுவார்க் காற்ற எளியான் கண்டாய்
வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்
மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரதமெல்லாம்
மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் தானே.

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
 மீளாமேயாளென்னைக கொண்டாய் பொற்றி
 ஊற்றாகியுள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
 ஓவாத சத்தத் தொலியே போற்றி
 ஆற்றாகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
 ஆறங்கம் நால்வேதம் ஆனாய் போற்றி
 காற்றாகியெங்கும் கலந்தாய் போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

அருளிச் செய்த தேவாரம்

நாளும் இன்னிசை யால்தமிழ் பரப்பும்
 ஞான சம்பந்த னுக்குல கவர்முன்
 தாளம் ஈந்து அவன் பாடலுக் கிரங்கும்
 தன்மை யாளனை என்மனக் கருத்தை
 ஆளும் பூதங்கள் பாடநின் றாடும்
 அங்க ணன்றனை எண்கணம் இறைஞ்சும்
 கோளி லிப்பெருங் கோயிலுள் ளானைக்
 கோலக் காவின்றி கண்டு கொண் டேனே.

நற்ற மிழ்வல்ல ஞானசம்பந்தன்
 நாவி னுக்கரையன் நாளைப்போ வானும்
 கற்ற சூதனன் நற்சாக்கியன் சிலந்தி
 கண்ணப் பன்கணம் புல்லலென் றிவர்கள்
 குற்றஞ் செய்யினும் குணம் எனக் கருதும்
 கொள்கை கண்டு நின் குரைகழல் அடைந்தேன்
 பொற்றி ரள்மணிக் கமலங்கள் மலரும்
 பொய்கை சூழ்திருப் புன்கூர் உளானே.

பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
 பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்
 சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்
 திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்

முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்
அப்பாலும் அடி சார்ந்த அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

அன்னையே என்னேன் அத்தனே என்னேன்
அடிகளே அமையுமென் றிருந்தேன்
என்னையும் ஒருவன் உளன் என்று கருதி
இறையிறை திருவருள் காட்டாய்
அன்னமாம் பொய்கை சூழ்திரு பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறை அடிகள்
பின்னையே அடியார்க் கருள் செய்வ தாகில்
இவரலா தில்லையோ பிரானார்.

அந்த ணாளன்உன் அடைக்கலம் புகுத
அவனைக் காப்பது காரண மாக
வந்த காலன்தன் ஆருயி ரதனை
வவ்வினாய்க் குன் தன் வண்மைகண் டிடையேன்
எந்தை நீனை நமன்தமர் நலியன்
இவன்மற் றென்னடி யான்என விலக்கும்
சிந்தை யால்வந்துன் திருவடி அடைந்தேன்.
செழும்பொ ழில்திருப் புன்கூர் உளானே.

திருவாசகம்

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன்று இல்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதூநீ பெற்றதொன்று என்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடம் கொண்டாய்
யானிதற் கிலன்ஓர்கைம் மாறே.

யானே பொய்என் நெஞ்சம் பொய்என் அன்பும்பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே
தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே தித்திக்கும்
மானே அருளாய் அடியேன் உனை வந் துறுமாறே.

கடையவ னேனைக் கருணையி
னாற்கலந் தாண்டு கொண்ட
விடையவ னேவிட் டிடுதிகண்
டாய்விறல் வேங்கையின் தோல்
உடையவ னேமன்னும் உத்தர
கொசமங் கைக்கரசே
சடையவ னேதளர்ந் தேன் எம்பி
ரானென்னைத் தாங்கிக் கொள்ளே.

நாயிற் கடையாம் நாயேனை
நயந்து நீயே ஆட்கொண்டாய்
மாயப்பிறவி உன்வசமே
வைத்திட்டிருக்கும் அதுவன்றி
ஆயக் கடவேன் நானோ தான்
என்னதோ இங் கதிகாரம்
காயத் திடுவாய் உன்னடைய
கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே.

ஆடுகின்றலை கூத்துடை
யான்கழற்கன்பிலை என்புருகிப்
பாடு கின்றிலை பதைப்பதும்
செய்கிலை பணி கிலை பாதமலர்
சூடு கின்றிலை சூட்டுகின்
றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே
தேடுகின்றிலை தெருவுதோ
றலறிலை செய்வதொன் றறியேனே.

இரந்திரந் துருக என்மனத் துள்ளே
எழுகின்றசோதியே இமையோர்
சிரந்தனிற் பொலியும் கமலச்சே வடியாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
நிரந்தர ஆகாயம் நீர்நிலம் தீகால்
ஆயவை அல்லையாய் ஆங்கே
கரந்ததோர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
கண்ணுறக் கண்டுகொண் டின்றே.

சிந்தனைநின் றனக்காக்கி நாயி னேன்றன்
கண்ணிணைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குள்
மணிவார்த்தைக் காக்கிஐம் புலன்கள்ஆர
வந்தெனை ஆட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே உன்னைத்
தந்தனை செந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச்சுடரே இரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே.

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தனைக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்
டாழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை ஏத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் செல்கின்றேன் பஸ்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீ அவலக் கடலாய வெள்ளத்தே.

திருவிசைப்பா

தந்தையங் கனையார் தங்கள் மேல் வைத்த
தயாவைநூறாயிரங் கூறிட்(டு)
அத்திலங்(கு) ஒருகூறு) உன் கண்வைத் தவருக்(கு)
அமருல(கு) அளிக்கும்நின் பெருமை

பித்தனென்(று) ஒருகால் பேசுவ ரேனும்
பிழைத்தவை பொறுத்தருள் செய்யும்
கைத்தலம் அடியேன் சென்னிவைத்த கங்கை
கொண்டசோ னேரத் தானே!

நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தருவே
ஐயாநீ உலாப்போந்த அன்று முதல் இன்று வரை
கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரச் சொர்ந்தாலும்
செய்யாயோ? அருள் கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

அன்னமாய் விசும்பு பறந்தயன் தேட
அங்ஙனே பெரிய நீ சிறிய
என்னையாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த
எளிமையை என்றும் நான் மறக்கேன்
முன்னம்மா லறியா ஒருவனாம் இருவா!
முக்கணா! நாற்பெருந் தடந்தோள்
கன்னலே! தேனே! அமுதே! கங்கை
கொண்டசோ னேச்சரத் தானே.

இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டுகொண் டென்னுள்
இருட்பிழும் பறவெறித் தெழுந்த
சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்குந்
தூயநற் சோதியுட் சோதீ!
அடல்விடைப் பாகா! ஆம்பலக் கூத்தா!
அயனொடு மாலறி யாமைப்
படரொளி பரப்பின் பரந்துநின் றாயைத்
தொண்டனேன் பணியுமா பணியே.

அற்புதத் தெய்வம் இதனின்மற் றுண்டே
அன்பொடு தன்னைஅஞ் செழுத்தின்
சொற்புதத் துள்வைத் துள்ளமஅள் னூறும்
தொண்டருக் கெண்டிசைக் கனகம்
பற்புதக் குவையும் பைம்பொன்மா ளிகையும்
பவளவா யவர்பணை முலையும்

கற்பகப் பொழிலும் முழுதுமாம் கங்கை
கொண்டசோ னேச்சரத் தானே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து புவனி யெல்லாம்
விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன் அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப்பிறவி அறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு
கூறுதுமே.

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிகீழ்
அரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊரும் உலகுங் கழற உழறி உமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாரா யணனொடு நான்முகன் அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சொல்லாண் டசுரு திப்பொருள் சோதித்த தூய்மனத்
தொண்டருள்ளீர் சில்லாண்டிற்சிதை யுஞ்சில தேவர் சிறுநெறி
சேராமே.

வில்லாண்டகன கத்திரள் மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந்தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

குழலொலி யாமொலி கூத்தொலி யேத்தொலி யெங்குங்
குழாம்பெருகி
விழாவொலி விண்ணளவுஞ் சென்று விம்மிமிகு திருவாநூரில்
மழவிடையாற்கு வழிவழி யாளாய் மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழவடி யாரொடுங் கூடியெம் மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

14

திருப்புராணம்

ஐந்து பேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம் ஒரு மூன்றும்
திருந்து சாத் துவிகமே ஆக
இந்து வாழ்சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்த பேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

இறவாத இன்பஅன்பு வேண்டிப்
பின்னும் வேண்டுகிறார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல்
உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும்
நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவா நீ ஆடும் போதுன் அடியின்
கீழ் இருக்க என்றார்.

நன்மைபெரு கருள்நெறியே வந்தணைந்து நல்லூரின்
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கி மகிழ்ந்தெழும் பொழுதில்
“உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம்.” என்றவர்தம்
சென்னிமிசைப் பாதமலர் சூட்டினான் சிவபெருமான்.

தண்ணினிவெண் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர்கண் மழைபொழிந்தார் வானவர்பூ மழை சொரிந்தார்
அண்ணலவன் கண்ணெதிரே அணிவீதி மழவிடைமேல்
விண்ணவர்கள் தொழநின்றான் வீதிவிடங் கப்பெருமான்.

சொல்லுவ தறியேன் வாழி! தோற்றிய தோற்றம் போற்றி!
வல்லைவந் தருளி என்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி !
எல்லையில் இன்பவெள்ளம் எனக்கருள் செய்தாய் போற்றி!
தில்லையம் பலத்து ளாடும் சேவடி போற்றி !என்ன

வேதநெறி தழைத்தோங்கமிசைவத் துறைவிளங்க
 பூதபரம்பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
 சீதவளவயற் புகலித் திருஞானசம்பந்தர்
 பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத் தொண்டு பரவுவாம்.

கற்பனை கடந்தசோதி கருணையே உருவமாகி
 அற்புதக் கோலநீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
 சிற்பர வியோம மாகும் திருச்சிற்றம் பலத்துள் நின்று
 பொற்புடன் நடம்செய் கின்றபூங்கழல் போற்றி போற்றி

கோலமா மஞ்சை தன்னில்
 குலவிய குமரன் தன்னைப்
 பாலன் என்றிருந்தேன் அந்நாள்
 பரிசிவை உணந்திலேன்யான்
 மாலயன் தனக்கும் ஏனைவானவர்
 தமக்கும் யார்க்கும்
 மூலகாரணமாய் நின்ற மூர்த்தி
 இம்மூர்த்தி யன்றோ

துய்யதோர் மறைகளாறுந் துத்ததிடற்கரிய செவ்வேள்
 செய்யபேரடிகள் வாழ்க சேவலும் மயிலும் வாழ்க
 வெய்ய சூர் மார்பு கீண்டவேற் படைவாழ்கவன்னாள்
 பொய்யில் சீரடியார் வாழ்க வாழ்க வாழ்கவிப்புவனமெல்லாம்.

அருவமும் உருவும் ஆகி அநாதியாய் பலவாய் ஒன்றாய்
 பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகக்
 கருணை கூர் முகங்களாறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டே
 ஒருதிரு முருகன் வந்தாங்கு) உதித்தனன் உலகம் உய்ய.

ஜெபமாலை தந்தசந் குருநாதா
 திருவாவி னன்குடிப் பெருமானே.

அகரமுமாகி அதிபனுமாகி அதிகமுமாகி	அகமாகி
அயனெனவாகி அரியெனவாகி இனிமையுமாகி	அவாமேலாய்
இகரமுமாகி எவைகளுமாகி இனிமையுமாகி	வருவோனோ
இருநிலமீதில் எளியனும் வாழ எனதுமுனோடி	வரவேணும்
மகபதியாகி மருவும் வலாரி மகிழ்கனி கூரும்	வடிவோனே
வனமுறை வேடனருளிய பூசை மகிழ் கதிர்காம	முடையோனே
செககண சேசு தகுதிமீதோதி திமியென ஆடு	மயிலோனே
திருமலிவான பழமுதிர்சோலை மலைமிசைமேவும்	பெருமானே.

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
 அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
 முத்திக் கொரு வித்துக்குருபர .....எனவோதும்
 முக்கட்பர மற்குச் சுருதியின்
 முற்பட்டது கற்பித் திருவரும்
 முப்பத்துமு வாக்கத் தமரரும் ...அடிபெணப்
 பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு
 ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு
 பட்டப்பகல் வட்டத்திகிரியில் - இரவாகப்
 பத்தற் கிரதத்தைக் கடவிய
 பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
 பட்சத்தொடு ரட்சித் தருள்வதும்- ஒரு நாளே
 தித்தித் தெய ஒத்தப் பரிபுர
 நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
 திக்கொட்கந டிக்கக் கழுகொடு -கழுதாடத்
 திக்குப்பரி அட்டப்பயிரவர்
 தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
 சித்தரப்பவு ரிக்குத் த்ரிகடக.....எனவோதக்
 கொத்துப்பறை கொட்டக் களிமிசை
 குக்குக்குக குக்குக் குகுக்கு
 குத்திப் புதை புக்குப்பிடியென .....முதுகுகை
 கோட்புற்றெழ நட்பற் றவுணரை

வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி

குத்துப்பட ஒத்துப் பொரவல.....பெருமாளே.

துள்ளுமத வேள்கைக் கணையாலே
தொல்லைநெடு நீலக் கடலாலே
மெள்ளவரு சோலைக் குயிலாலே
மெய்யுருகு மாணைத் தழுவாயே
தெள்ளுதமிழ் பாடத் தெளிவோனே
செய்யகும ரேசத் துறிலோனே
வள்ளல்தொழு ஞானக் கழலோனே
வள்ளிமண வாளப் பெருமாளே.

உ
சிவமயம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் சிவபுராணம்

திருவாசகச் சிறப்பு வெண்பா

தொல்லை யிலும்பிறவி சூழந்தளை நீக்கி
அல்ல லறுத்தானந்தம் ஆக்கியதே -எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னுந் தேன்.

சிவபுராணம்

நமச்சி வாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமனிதன் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உண்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே வடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடி போற்றி

ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விரும மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிப்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லா அநின்றவித்தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுந்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினஎல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்கடளே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்கம் அளவுஇறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நிந்தொழும்பில்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தோனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட முடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழு அழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலச்சுடரே
தேசனே தேன்ஆர் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றுறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டணர்வார் தம் கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சுடர்ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தையுள்
ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேன்எம் ஐயா அரனேஓ என்று என்று

சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 4

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்மரி யாய்எங்கள் முன்வந்(து)
 ஏதங்கள் அறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 5

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றார்அணங் கின்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப்புறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 6.

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
 கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எதுவெமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 7

முந்திய முதல்நடு இறுதிய மானாய்
 மூவரு மறிகில ர்யாவர்மற் றறிவார்
 பந்தனை விரலியும் நீயுநின் னடியார்
 பழங்குடில் தொறுமெழுந் தருளிய பரணே

செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவு மாட்டா
விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச் செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத் தாயுல குக்குயி ரானாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 9

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
போக்குகின் றோமவ மேயிந்தப் பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவு மலரவ னாசைப்
படவுநின் னலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை யாட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 10

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உள்நெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்த(து)
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனென்ற(று)
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும் எமக்கும்
 எனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாஎன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடிச் செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வைகயெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாற் எமையேலோ ரெம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன்இவ் வானுங் குவலயமும் எல்லாமும்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தனையும் பேசி வளைசிலம்ப வர்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்

சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி

ஆதி திறம்பாடி அந்தம் மாபாடிப்

பேதித்து நம்மை வளர்தெடுத்த பெய்வளைதன்

பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய்.

14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்

சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர

நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்

பாரொருகால்வந்தணையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்

போரரையற் கிங்கனே பித்தொருவர் ஆமாரும்

ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்

வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி

ஏருருவப் பூம்புனல்பாயந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கியெழுந் துடையாள்

என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்

மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்

பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்

என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்

தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு

முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே

என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்

எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்க

கொங்குண் கருங்குமுலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி

இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்

செங்கமலப் பொற்பாதத் தந்தருளுஞ் சேவகனை

அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை

நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்

பங்கயப் பூம்புனல்பாயந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடிவின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணா ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம் அகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேஇப் பூம்புனல்பாய்ந் தாதேலோ ரெம்பாவாய். 18

உன்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்(று)
 அங்கப் பழங்சொற் புதுக்கும்எம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை எனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கல்குல் பகல்எங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயி நெமக்கேலோ ரெம்பாவாய் 19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராதேலோ ரெம்பாவாய். 20

காசணி மின்கள் உலக்கை யெல்லாங்
 காம்பணி மின்கள் கறையுரை
 நேச முடைய அடியவர்கள்
 நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
 தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடும் கச்சித்
 திருவேகம் பன் செம் பொற் கோயில் பாடிப்
 பாச வினையப் பறித்து நின்று
 பாடிப் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே 4

அறு கெடுப் பாரய னுமரியும்
 அன்றி மற்றிந்திர னோடமரர்
 நறு முறு தேவர் கணங்க ளெல்லாம்
 நம்மிற் பின் பல் தெடுக்க வொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்த வில்லி
 திருவேகம் பன் செம்பொற் கோயில் பாடி
 முறுவற் செவ் வாயினீர் முக் ணப்பற்கு
 ஆடப் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 5

உலக்கை பல வோச்சு வர் பெரியர்
 உலகமெ லாமுரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
 காண உலகங்கள் போதா தென்றே
 நலக்க அடி யோமை ஆண்டு கொண்டு
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூத்தந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
 மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 6

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்
 பிறனி பிறவொடும் ஆடஆட
 அத்தன் கருணையொ டாடஆட
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 10

மாடு நகை யாள் நிலவு வெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்து டிப்பப்
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்ட வாறும்
 பணி கொண்ட வண்ணமும் பாடிப் பாடித்
 தேடுமின் எம் வருமானைத் தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடி னானாக்
 ஆடற் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 11

மையமர் கண்டனை வான நாடர்
 மருந்தீனை மாணிக்கக் சுவத்தன் தன்னை
 ஐயனை ஐயர்பி ரானை நம்மை
 அகப்படுத்த தாட்கொண்டருமை காட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப்பொற்றொ டித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்த நல்லீர்
 பாடிப் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே 12

காரிய சித்திமாலை

பந்தம் அகற்றும் அநந்தகுணப் பரப்பும்
எவன்பால் உதிக்குமோ
எந்த உலகும் எவனிடத்தில் ஈண்டி
இருந்து சுரக்குமோ
சந்த மறை ஆகமலங்கலைகள் அனைத்தம்
எவன்பால் தகவருமோ
அந்த இறையாம் கணபதியை
அன்பு கூரத் தொழுகின்றாம்.

உலகம் முழுதும் நீக்கமற ஒன்றாய்
நிற்கும் பொருளெவனவ்
வுலகிற் பிறக்கும் விகாரங்கள்
உறா மேலாம் ஒளியாவன்
உலகம் புரியும் வினைப் பயனை
ஊட்டும் களைகண் எவன் அந்த
உலக முதலலைக் கணபதியை
உவந்து சரணம் அடைகின்றாம்.

இடர்கள் முழுதும் எவனருளால்
எரிவீ மும்பஞ் செனமாயும்
தொடரும் உயிர்கள் எவனருளால்
சுரர்வாழ் பதியும் உறச்செய்யும்
கடவுள் முதலோர்க் ஊறியின்றிக்
கருமம் எவனால் முடியும் அத்
தடவு மருப்புக் கணபதிபொன்
சரணம் சரணம் அடைகின்றாம்.

மூர்த்தி யாகித் தலமாகி முந்நீர்
கங்கை முதலான
தீர்த்த மாகி அறிந்தறியாத்
திறத்தி னானும் உயிர்க்கு நலம்

ஆர்த்தி நாளும் அறியாமை அகற்றி
 அறிவிப் பான்எவன் அப்
 போர்த்த கருணைக் கணபதியைப்
 புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றாம்.

செய்யும் வினை முதல்யாவன்
 செய்யப் படும்அப் பொருள்யாவன்
 ஐயம் இன்றி உளதாகும் அந்தக்
 கரும்பு பயன்யாவன்
 உய்யும் வினையின் பயன் விளைவில்
 ஊட்டிவிடுப்பான் எவன் அந்தப்
 பொய்யில் இறையைக் கணபதியைப்
 புரிந்து சரணம் அடைகின்றாம்.

வேதம் அளந்தும் அறிவரிய
 விகிர்தன் யாவன் விழுத்தகைய
 வேத முடிவில் நடம் நவிலும்
 விமலன் யாவன் விளங்குபர
 நாத முடிவில் வீற்றிருக்கும் நாதன் எவன்
 எண்! குணன் எவன் அப்
 போத முதலைக் கணபதியைப் புகழ்ந்து
 சரணம் அடைகின்றாம்.

மண்ணின் ஓர்ஐங் குணமாகி வதிவான்
 எவன்நீர் இடைநான்காய்
 நண்ணி அமர்வான்எவன் தீயின் மூன்றாய்
 நவில்வான் எவன்வளியின்
 எண்ணும் இரண்டு குணமாகி இயைவான
 எவன்வானிடைஒன்றாய்
 அண்ணல் எவன் அக் கணபதியை அன்பிற்
 சரணம் அடைகின்றாம்.

பாச அறிவில் பசு அறிவில்
 பற்றற் கரிய பரன் யாவன்?
 பாச அறிவும் பசு அறிவும்
 பயிலப் பணிக்கும் பரன் யாவன்?
 பாச அறிவும் பசு அறிவும்
 மாற்றி மேலாம் அறிவான
 தேசன் எவன்அக் கணபதியைத்
 திகழ்ச் சரணம் அடைகின்றாம்.

குரு, மாதா வணக்கம்

கட்டி நிற்கும் காணல் நீரைச்
 சுற்றியுள்ள வயல் காட்டில்
 பாய்ச்சி விட்டு நெற்பயிரை
 விளைய வைக்கும் பண்ணையர்போல்
 ஞான வெள்ளம் பாய்ச்சி என்னை
 மேதையாக்க வந்த குரு
 நாதனே சதா னந்த
 ஞானதேவே அடிபணிந்தேன்.

பத்துத் திங்கள் சுமந்துபெற்று
 வித்துப்போல காத்து வந்தவளே
 ஆறுபத்துத் திங்கள் வரை
 அமுதூட்டி வளர்த்தவளே
 மெய்சிலிர்க்கத் தாய்மை வளம்
 தழைத் தோங்கச் செய்தவளே
 தாய்மையுடன் துயர் போக்கும்
 உண்மைத் தாயே அடிபணிந்தேன்.

சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரஹண பவச ரரரர ரரர
 ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விணபவ சரவண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரவண நிறுநிற நீறென

வசர வணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாளு மிளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க

விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் மொளிரும்

சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்

நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈரறு செவியில் இலங்குகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூ சணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நண்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்

முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் கூரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீராவும்
 இருதொடையழகும் இணைமுழந்தாளும்

திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகு டிகுகுண டிகுண

ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுகு டங்கு டிங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து

முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று

உன்றிரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க

பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே லிரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க

முப்பத் திருபல்முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னமிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தன வடிவேல் காக்க

சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க

வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க

வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியிணை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க

முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க

எப்பொழு தும்மெனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருடன்னில் அனையவேல் காக்க

ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தனடயறத்தாக்க

பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
வல்ல பூதம் வலஸ்டிகப் பேய்கள்
அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்

கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட்சதரும்
அடியனைக்கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்

கனபூசை கொள்ளும் காளியோடனை வரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டா ளங்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்

பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
நகமு மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
பாவை களுடனே பலகல சத்துடன்
மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஓட்டிய பாவையும் ஓட்டியச் செருக்கும்

காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
காலதூதாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட

அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட டலறி மதிக்கெட் டோட
படியினீல் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி யுருட்டு கால்கை முறிய

கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொங்கு
குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்

பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
விடுவிடு வேலை வெருண்டதுவோட
புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
எலியுங் கரடியும் இனித்தொடர்ந்தோடத்
தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்

கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடன் இறங்க
ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
குலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு

குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
பற்குத் தரணை பருவரை யாப்புப்
எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்

நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
ஈரே மூலகமும் எனக்குற வாக
ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்தூற வாகவும்
உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்

சரவண பவனே சையொளி பவனே
திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்

கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா

பழநிப் பதிவாழ் பால குமார
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்

என்நா இருக்க யானுனைப்பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்

பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலாயுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க

வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக் குறமகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்

வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவநீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே

பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திடவருள்செய்
கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்

காலையில் மாலையில் கருத்துட னாளும்
ஆசாரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்

ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவர்
மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவார்

நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வர்
கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்

விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
அறித்தென துள்ளம் அஷ்டலட்சுமிகளில்

வீரலட் சுமிக்கு விருந்துணை வாக
சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி

எனைத்தடுத்த தாட்கொள என்றனதுள்ளம்
மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி

இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
மயினட மிடுவோய் மலராடி சரணம்

சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவஓம்
சரணஞ் சரணம் சண்முகா சரணம்

- முற்றும் -

ஸ்ரீ கிருஷ்ண கவசம்

அகரம் முதலே அழியாப் பொருளே
 ஆயர் குலமே நேயர் கரமே
 இகமும் பரமும் இணையும் இடமே
 ஈதல் மரபாம் இதயத் தவமே
 உலகுக் குடையே உயிரின் கலையே
 ஊதும் குழலுள் வேதப் பொருளே
 ளரியும் கனலில் தெரியும் புனலே
 ஏழை மனதில் வாழும் அருளே

ஐயம் தீர்க்கும் அறிவுக் கதிரே
 ஐவர் துணையே அன்புச்சிலையே
 ஒளியே விழியே உயிரே வழியே
 ஓடம் நதியில் பாடும் அலையே
 அவ்வவ் வலகை ஆக்கும் நிலையே
 அடியேன் சரணம் சரணம் சரணம்
 அறமே அறமே அறமே அறமே
 திறமே திறமே திறமே திறமே

தவமே தவமே தவமே தவமே
 வரமே வரமே வரமே வரமே
 வேதம் விளையும் வித்தே விளைவே
 நாதம் பொழியும் நலமே நிலமே
 ஓதம் போழுதே உடனே வருவாய்
 உள்ளம் கேட்கும் வெள்ளம் தருவாய்
 அறியாக் கவலை அதிகம் அதிகம்
 அருள்வாய் அருள்வாய் கவசம் கவசம்!

பொய்யா மொழியே பொங்கும் நிலவே
 பூமிக் குடையின் காவற் பொருளே
 பார்த்தன் பணியும் பாதம் காக்க
 பாஞ்ச சன்னியம் பக்தனைக் காக்க
 மூடர்கள் தமையும் மோகனன் காக்க
 முள்ளில் மலராய் முளைத்தோன் காக்க

வாடும் உயிரை மன்னவன் காக்க
தேடும் விழியைத் திருமால் காக்க

கேலிப் பொருளைக் கிருஷ்ணன் காக்க
கண்ணீர் நதியைக் கண்ணன் காக்க
துன்பம் என்றொரு சமையைத் தீர்க்க
தூயோன் வருக! துணையே தருக!
மாதர் கற்பும் மடவார் நோன்பும்
மாயோன் காக்க மலைபோல் வருக!
தகிடத் தகிடத் தகிடத் தகவென
தறிபடு துன்பம் தறிகெட ஓட

திகிடத் திகிடத் திகிடத் திகிடத்
திசை வரு கவலை பசை இல தாக!
துருவத் துருவத் துருவத் துருவிடத்
தொலையாய் பொருளே அலையாய் வருக!
நிஷ்கா மத்தில் நிறைவோன் வருக
கர்மசந் யாசக் களமே வருக
ஞானம் யோகம் நல்குவன் வருக
நல்லோர் வாழ்வில் நலமே நிறைக!

அடியேன் துயரம் அதிகம் அதிகம்
அருள்வாய் அருள்வாய் கவசம் கவசம்!
பொங்கும் வேலும் புண்ணாக் காது
பொருந்தும் துயரம் பொடிபடு மாறு
தாங்கும் தலைவன் தாமரைக் கண்ணன்
தாளில் விழுந்தேன் சரணம் சரணம்
மதுகு தனனே மனிதன் சரணம்
இருட கேசா இயலான் சரணம்!

கீதா சாரிய கிருஷ்ணா சரணம்
வேதா சாரிய வேந்தே சரணம்!
தேவகி மைந்தா சிறியேன் சரணம்
யசோத குமரா அடியேன் சரணம்!
உன்னை விட்டொரு உறவுக ளில்லை
என்னை விட்டொரு இனியவ னில்லை
நம்மை விட்டொரு நண்பர்களில்லை

நன்மையில் உன்போல் நாயக னில்லை!
எங்கெங் கேநான் இருந்திடும் போதும்
அங்கங் கேற் அருள்செய வருக!
கோசலை ஈன்ற குமரா வருக
கோதையின் மாலை கொண்டவன் வருக
ரகுவம் சத்தின் நாயகன் வருக
யதுவம் சத்தின் யாதவன் வருக
மதுவை வென்ற மாதவன் வருக
மலைக்குடி கொண்ட மாலவன் வருக!

திருப்பதி யாளும் திருமால் வருக
திருவரங் கத்துப் பெருமாள் வருக!
இராவணன் கொடுமை தீர்த்தாய் துன்பம்
இரா வணம் எமக்கும் இன்னருள் புரிக!
கம்சன் கொடுமை களைந்தோய் வருக
காலனை வெல்லக் கைவலி தருக!
நெற்றியில் திருமண் நெஞ்சில் வைரம்
காதில் குண்டலம் கையில் வில்லொடு.

தண்டைக் காலில் சலங்கை குலுங்க
அண்டையில் வந்து அருளே புரிக!
கௌரவர் தம்மைக் களத்தில் வென்றாய்
கௌரவம் காக்க கண்ணா வருக!
பார்த்தனன் மகிழ்ப்பாடம் சொன்னாய்
படித்தவன் மகிழ் பரமே வருக!
மூன்று குணங்கள் முறையாய்க் கூறிய
சான்றோன் பாதம் தாவி யணைத்தேன்.

சிக்கென உன்னைச் சேர்த்துப் பிடித்தேன்
பக்கென உந்தன் பாதம் பற்றினேன்
கொக்கென நின்று குறிவைத் திருந்தேன்
அக்கணம் வந்தாய் அடியில் விழுந்தேன்
இக்கணம் என்னை ஏங்க விடாமல்
தக்கவ னேநீ தயவுடன் அருள்க!
கல்லாய்ப் போனவள் காலடி பட்டு
பெண்ணாய் ஆனது பிழையே யன்று!

உன்னால் தானே உலகம் இயக்கம்!
 கண்ணனி லாமல் கடல்வான் ஏது?
 கண்ணனி லாமல் கடவுளு மில்லை
 கண்ணனி லாமல் கவிதையு மில்லை
 கண்ணனி லாமல் காலமு மில்லை
 கண்ணனி லாவிடல் காற்றே இல்லை!
 எத்தனை பிறவி எத்தனை பிறவி
 அத்தனை பிறவியும் அடியேன் கொண்டால்

சத்திய நாதன் தாங்களை மறவேன்
 தத்துவக் கண்ணன் தனிமுகம் மறவேன்!
 உன்னை நம்பி உனையே சேர்ந்தால்
 பிறவிக ளில்லை, நீ பேசிய பேச்சு
 உலகில் போதும் ஒருமுறை மூச்சு!
 உன்னிடம் சேர்த்து உன்வடி வாக்கு!
 இங்கே நாங்கள் இருக்கும் வரையில்
 சங்கு முழங்கு தர்மம் நிலைக்க!

பிள்ளைகள் வாழ்க்கை பிழையா காமல்
 மனையவள்வாழ்க்கை மாண்பு கெடாமல்
 இல்லை என்றொரு நாளில் லாமல்
 இன்னும் என்னும் ஆசை வராமல்
 தொல்லை என்பது துளியு மிலாமல்
 தொற்றும் நோய்கள் பற்றி விடாமல்
 முதுமைத் துயரம் மூண்டு விடாமல்
 படுக்கையில் விழுந்து பரிதவிக் காமல்

சிந்தனைக் கெட்டுத் திறமையும் கெட்டு
 நிந்தனை பெற்று நீங்கி விடாமல்
 என்றும் பதினா நிளமை வழங்கு!
 இப்பணி தொடர அற்புதம் காட்டு
 தளரா மேனியில் சக்தியைக் கூட்டு
 தாய்போ லிருந்து சாதம் ஊட்டு!
 வாழ்ந்தால் இப்படி வாழ்வது நன்றென
 ஊரார்க் கென்னை உதாரணம் காட்டு!

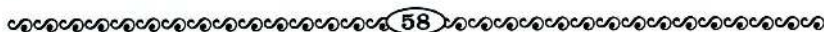
உலகில் ஒருவன் உத்தமன்இவனென
 உயிர்கள் பேசிடும் ஒரு நிலை கூட்டு!
 சிறியவர் பெரியவர் வறியவர் செல்வர்
 சரிசரி சரியெனத் தலையை யசைக்க
 பொலி பொலி பொலியெனப் புகழும் விளங்க
 மளமள மளவென மனையிருள் நீங்க
 தலகல கலவெனகாசுகள் சேர
 தளதள தளவெனத் தர்மம் தழைக்க

வரவர வரவர வாய்ப்புகள் வாய்க்க
 ரகுபதி பசுபதி நன்மைகள் அருள்க
 ஐயா சரணம் சரணம் சரணம்!
 அடியேன் வாழ்வில் நீயே கவசம்!
 கவசம் கவசம் கவசம் கவசம்!
 வந்தது வாழ்வில் மன்னவன் கவசம்!
 கவசம் கவசம் கவசம் கவசம்
 வாழ்க்கை என்றும் கோபுரக் கலசம்!

அரி ஓம் அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம்
 அவனே துணையென அறிவோம் அறிவோம்!
 அரி ஓம் அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம்
 அவனிடம் எதையும் தருவோம் தருவோம்!
 ஜெயஜெய ராமா ஜெயஜெய கிருஷ்ணா
 ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய
 ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய!

(முற்றும்)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தருவடிகளை சரணம்

வாழ்க்கையில் வறுமை நீங்க ஓதவேண்டிய பதிகம்

வங்கமா முந்நீர் வரிநிறப் பெரிய
வாளர வினணை மேவி
சங்கமா ரங்கைத் தடமல ருந்திச்
சாமமா மேனியென் தலைவன்
அங்கமா றைந்து வேள்வி நால் வேதம்
அருங்கலை பயின்று எரி மூன்றும்
செங்கையால் வளர்க்கும் துளக்கமில் மனத்தோர்
திருக்கண்ணங் குடியுள் நின்றானே.

கவளமா கதத்த கரியுய்யப் பொய்கைக்
காரம்கொளக் கலங்கி உள் நினைந்து
துவளமேல் வந்து தோன்றிவன் முதலை
துணிபடச் சுடுபடை துரந்தோன்
குவளை நீர் முளரி குமுதமொண் கழுநீர்
கொய்ம்மலர் நெய்தலொண் கழனி
திவளும்மா ளிகைகூழ் செழுமணிப் புரிசைத்
திருக்கண்ணங் குடியுள் நின்றானே.

வாதைவந் தடர வானமும் நிலனும்
மலைகளும் அலைகடல் குளிப்ப
மீதுகொண் டுகளும் மீனுரு வாகி
விரிபுனல் வரியகட் டொளித்தோன்
போதலர் புன்னை மல்லிகைமௌவல்
புதவிரை மதுமல ரணைந்து

ஶ்ரீதவொண் தென்றல் திசைதொறும் கமழும்
திருக்கண்ணங் குடியுள் நின்றானே.

வென்றிசேர் திண்மை விலங்கல்மா மேனி
வெள்ளெயிற் றொள்ளெரித் தறுகண்
பன்றியாய் அன்று பார்மகள் பயலை
தீர்த்தவன் பஞ்சவர் பாகன்
ஒன்றலா வருவத் துலப்பில்பல் காலத்
துயர் கொடி யொளிவளர் மதியம்
சென்று சேர் சென்னிச் சிகரநன் மாடத்
திருக்கண்ணங் குடியுள்நின்றானே.

மன்னவன் பெரிய வேள்வியில் குறளாய்
மூவடி நீரொடும் கொண்டு
பின்னுமே மூலகும் ஈரடி யாகப்
பெருந்திசை யடங்கிட நிமிர்ந்தோன்
அன்னமென் கமலத் தணிமலர்ப் பீடத்
தலைபுன லிலைக்குடை நீழல்
செந்நெலொண் கவரி யசையவீற் றிருக்கும்
திருக்கண்ணங் குடியுள் நின்றானே.

மமுவினால் அவனி அரசைமூ வெமுகால்
மணிமுடி பொடிபடுத்து உதிரக்
குழுவார் புனலுள் குளித்துவெங்கோபம்
தவிர்ந்தவன் குலைமலி கதலிக்
குழுவும்வார் கமுகும் குரவும்நற் பலவும்
குளிர்நரு சூதம்மா தவியும்
செழுமையார் பொழில்கள் தழுவுநன் மாடத்
திருக்கண்ணங் குடியுள் நின்றானே.

வானுளா ரவரை வலிமையால் நலியும்
மறிகடல் இலங்கையர் கோனை
பானுசேர் சரத்தால் பனங்கனி போலப்
பருமுடி யுதிரவில் வளைத்தோன்
கானுலா மயிலின் கணங்கள்நின் றாடக்
கணமுகில் முரசு நின் றதிர

தெனுலா வரிவண் டின்னிசை முரலும்
 திருக்கண்ணங் குடியுள் நின்றானே

அரவுநீள் கொடியோன் அவையுளா சனத்தை
 அஞ்சிடா தேயிட அதற்குப்
 பெரியமா மேனி யண்டமு ருவப்
 பெருந்திசை யடங்கிட நிமிர்ந்தோன்
 வரையின்மா மணியும் மரகதத் திரளும்
 வயிரமும் வெதிருதிர் முத்தும்
 திரைகொணர்ந் தூந்தி வயல்தொறும் குவிக்கும்
 திருக்கண்ணங் குடியுள் நின்றானே.

பன்னிய பாரம் பார்மகட் கொழியப்
 பாரத மாபெரும் போரில்
 மன்னர்கள் மடிய மணிநெடுந் திண்தோர்
 மைத்துனர்க் குய்த்தமா மாயன்
 துன்னுமா தவியும் சுரபுனைப் பொழிலும்
 சூழ்ந்தெழு செண்பகமலர்வாய்
 தென்னவென் றளிகள் முரன்றிசை பாடும்
 திருக்கண்ணங் குடியுள்நின்றானே.

கலையுலா அல்குல் காரிகை திறத்துக்
 கடல்பெரும் படையொடும் சென்று
 சிலையினால் இலங்கை தீயெழச் செற்ற
 திருக்கண்ணங் குடியுள் நின்றானை
 மலைகுலா மாட மங்கையர் தலைவன்
 மானவேல் கலியன்வா யொலிகள்
 உலவு சொல் மாலை யொன்பதோ டொன்றும்
 வல்லவர்க் கில்லை நல்குரவே.

மனம் அமைதியடைய ஓதவேண்டிய பதிகம்

காதில் கடிப்பிட்டுக் கலிங்கமுடுத்த
 தாதுநல் லதண்ணந் துழாய்கொ டணிந்து
 போது மறுத்துப் புறமே வந்துநின்றீர்
 ஏதுக்கிது என்னிது என்னிது என்னோ!

துவரா டையுடுத் தொருசெண்டு சிலுப்பி
 கவராக முடித்துக் கலிக்கச்சக் கட்டி
 சுவரார் கதவின் புறமேவந்து நின்றீர்
 இவரா ரிதுவென் னிதுவென் னிது வென்னோ!

கருளக் கொடியொன் றுடையீர்! தனிப்பாகீர்
 உருளச் சகடம் துறக்கில் நிமிர்த்தீர்
 மருளைக் கொடுபாடி வந்தில்லம்புகுந்தீர்
 இருளத் திதுவென் னிதுவென்னோ!

நாமம் பலவு டைநா ரணநம்பீ
 தாமத் துளவம் மிகநாறிடுகின்றீர்
 காம னெனப்பாடி வந்தில்லம் புகுந்தீர்
 ஏமத் திதுவென் னிது வென் னிதுவென்னோ!

சுற்றும் சூழல்தாழ்ச் சுரிகை யணைத்து
 மற்றும் பலமாமணி பொன்கொ டணிந்து
 முற்றும் புகுந்து முறுவல்செய்து நின்றீர்
 ஏற்றுக் கிதுவென் னிதுவென் னிதுவென்னோ!

ஆனா யரும்ஆ னிரையுமங் கொழியக்
கூனாய தோர்கொற்ற வில்லொன்று கையேந்திப்
போனா ரிருந்தாரையும் பார்த்துக் புகுந்தீர்
ஏனோர்கள் முன்னென் னிதுவென னிதுவென்னோ!

மல்லே பொருத திரள்தோள் மணவாளீர்
அல்லே யறிந்தோம்நும் மனதின் கருத்தை
சொல்லா தொழியீர் சொன்ன போதினால்வாரீர்
எல்லே இதுவென் னிதுவென் னிதுவென்னோ!

புக்கா டரவம் பிடித்தாட்டும் புனிதீர்
இக்காலங்கள் யாமுமக் கேதொன்று மல்லோம்
தக்கார் பலர்தேவி மார்சால வுடையீர்
எக்கோ! இதுவென் னிதுவென் னிதுவென்னோ!

ஆடி யசைந்தாய் மடவா ரொடுநீபோய்க்
கூடிக் குரவை பிணைகோ மளப்பிள்ளாய்
தேடித் திருமா மகள்மண் மகள்நிற்ப
ஏடி! இதுவென் னிதுவென் னிதுவென்னோ!

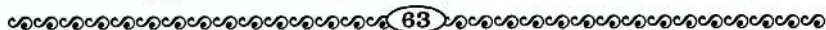
அல்லிக் கமலக் கண்ணனை அங்கொராய்ச்சி
எல்லிப் பொழுதா டியவூடல் திறத்தை
கல்லின் மலிதோள் கலியன் சொன்ன மாலை
சொல்லித் துதிப்பா ரவர்துக்க மிலரே.

மாணவர்கள் கல்வியில் சிறக்க ஓதவேண்டிய பதிகம்

பொருமா நீள் படை யாழிசங் கத்தொடு
திருமா நீள்கழல் ஏழுலகும் தொழ
ஒருமா ணிக்குற ளாகி நிமிர்ந்த அக்
கருமா ணிக்கமென் கண்ணுள தாகுமே!

கண்ணுள் ளேநிற்கும் காதன்மை யால்தொழில்
எண்ணி லும்வரும் என்னினி வேண்டுவம்
மண்ணும் நீரு மெரியும்நல் வாயுவும்
விண்ணு மாய்விரி யுமெம்பி ரானையே!

எம்பி ராணையெந் தைதந்தைதந்தைக்கும்
 தம்பி ராணை தண் டாமரைக் கண்ணனை
 கொம்ப ராவுநுண் ணேரிடை மார்வனை
 எம்பி ராணைத்தொ ழாய்மட நெஞ்சமே!

நெஞ்சமே நல்லை நல்லை உன்னைப் பெற்றால்
 என்செய் யோம்? இனி யென்னகுறைவினம்?
 மைந்த மைமல ராள்மண வாளனை
 துஞ்சும் போதும் விடாது தொடர்கண்டாய்!

கண்டாயே நெஞ்சே கருமங்கள் வாய்க்கின்று ஓர்
 எண்டானு மின்றியே வந்தி யலுமாறு
 உண்டா னையுல கேழுமோர் மூவடி
 கொண்டானைக் கண்டு கொண்டானை நீயுமே.

நீயும் நானுமிந் நேர்நிற்கில் மேல்மற்றோர்
 நோயும் சார் கொடான் நெஞ்சமேசொன்னேன்
 தாயும் தந்தையு மாயிவ் வுலகினில்
 வாயு மீசன் மணிவண்ண னெந்தையே

எந்தை யேயென்றும் எம்பெருமா னென்றும்
 சிந்தையுள் வைப்பன் சொல்லுவன் பாவியேன்
 எந்தை யெம்பெரு மானென்று வானவர்
 சிந்தை யுள்வைத்துச் சொல்லும் செல்வனையே

செல்வ நாரணன் என்றசொல் கேட்டலும்
 மல்கும் கண்பனி நாடுவன் மாயமே
 அல்லு நண்பக லுமிடை வீடின்றி
 நல்கி என்னை விடான்நம்பி நம்பியே

நம்பி யைத்தென் குறுங்குடி நின்ற அச்
 செம்பொ னேதிக மும்திரு மூர்த்தியை
 உம்பர் வானவ ராதியஞ் சோதியை
 எம்பி ராணையென் சொல்லி மறப்பனோ?

மறப்பும் ஞானமும் நானொன் றுணர்ந்திலன்
 மறக்கு மென்றுசெந் தாமரைக் கண்ணோடு
 மறப்பற என்னுள்ளே மன்னினான் றன்னை
 மறப்ப னோவினி யானென் மணியையே?

மணியை வானவர் கண்ணனைத் தன்னதோர்
 அணியை தேன்குரு கூர்ச்சட கோபன் சொல்
 பணிசெ யாயிரத் துள்ளிவை பத்துடன்
 தணிவி ல்கற்ப ரேல் கல்வி வாயுமே.

நினைத்த காரியம் நிறைவேற ஓத வேண்டிய பதிகம்

மாயா! வாமனனே மது சூதனா நீயருளாய்
 தீயாய் நீராய் நிலனாய் விசும்பாய்க் காலாய்
 தாயாய்த் தந்தையாய் மக்களாய்
 நீயாய் நீநின்ற வாறிவை யென்ன நியாயங்களே!

அங்கண் மலர்த்தண் டூழாய்முடி அச்சுதனே அருளாய்
 திங்களும் ஞாயிறு மாய்ச்செழும் பல்கட ராய்இருளாய்
 பொங்கு பொழிமழை யாப்புக் ழாய்ப்பழி யாய்ப்பின்னும் நீ
 வெங்கண்வெங் கூற்றமு மாமிவை யென்ன விசித்திரமே!

சித்திரத் தேர்வல வா! திருச்சக்கரத் தாய் அருள்வாய்
 எத்தனை யோருக முமவை யாயவற் றுள்ளியலும்
 ஒத்தவொண் பல்பொருள் களுல்ப் பில்லன வாய்வியவாய்
 வித்தகத் தாய்நிறி நி யிவை யென்ன விடமங்களே!

கள்ளவிழ் தாமரைக் கண்கண்ணனே எனக் கொன்றுருளாய்
 உள்ளது மில்லது மாயுலப் பில்லன வாய்வியவாய்
 வெள்ளத் தடங்க லுள்விட நாகணை மெல்மருவி
 உள்ளப்பல் யோகுசெய் தியிவை யென்ன உபாயங்களே!

பாசங்கள் நீக்கியென் னையுனக் கேயறக் கொண்டிட்டு நீ
 வாச மலர்த்தண் டூழதாய் முடி மாயவனே அருளாய்
 காயமும் சீவனு மாய்க்கழி வாய்ப்பிறப் பாய்ப்பின்னும் நீ
 மாயங்கள் செய்துவைத் தியிவை யென்ன மயக்குகளே!

மயக்கா வாமனனே மதி யாம் வண்ணம் ஒன்றருளாய்
அயர்ப்பாய்த் தேற்றமு மாயழ லாய்க்குளி ராய்வியவாய்
வியப்பாய் வென்றிக ளாய்வினை யாய்ப்பய னாய்ப் பின்னும் நீ
துயக்காய் நீநின்ற வாறிவை யென்ன துயரங்களே!

துயரங்கள் செய்யுங் கண்ணா சுடர் நீண்முடி யாய் அருளாய்
துயரம் செய் மானங் ளாய்மத னாகி உகவைகளாய்
துயரம் செய் காமங்க ளாய்த்துலை யாய்நிலையாய் நடையாய்
துயரங்கள் செய்து வைத் தியிவை யென்னசண் டாயங்களே!

என்னசண் டாயங்க ளால்நின்றிட் டாயென்னை யாளும் கண்ணா
இன்னேதோர் தன்மையை என்றுன்னை யாவர்க்கும் தேற்றரியை
முன்னிய மூவுலகமவை யாயவற் றைப்படைத்து
பின்னுமுள்ளாய் புறத்தாய்! இவையென்ன இயற்கைகளே!

என்ன இயற்கை களால்எங்ங னேநின்றிட் டாயென்கண்ணா
துன்னு கரசர ணம்தத லாவெல்லா உறுப்பும்
உன்னு சுவையொளி யூறொலி நாற்றம் முற்றும் நீயே
உன்னை யுணர வுறிலுலப் பில்லை நுணுக்கங்களே!

இல்லை நுணுக்கங்க ளேயித னில் பிறிதென்னும் வண்ணம்
தொல்லைநன் னூலில் சொன்ன உருவும் அருவும் நீயே
அல்லித் துழாயலங் கலணி மார்பு! என் அச்சுதனே
வல்லதோர் வண்ணம் சொன் னாலது வேயுனக்காம் வண்ணமே!

ஆம் வண்ண மின்னதொன் றென்றறி வதரிய அரியை
ஆம் வண்ணத் தால்குரு கூர்ச்சட கோபன் அறிந்துரைத்த
ஆம் வண்ண வொண்டமிழ் களிவை யாயிரத் துளிப்பத்தும்
ஆம் வண்ணத் தாலுரைப் பாரமைந் தார்தமக் கென்றைக்குமே.

ஆஞ்சநேய சுவாமியே அருள்தர வேண்டும்!

ஆஞ்சநேய சுவாமியே வா வா வா
 அருள்தர வேண்டும் வா வா வா
 வாஞ்சையுடன் கும்பிட்டோம் வா வா வா
 வரமருள வேண்டும் வா வா வா
 ராமபிரான் தூதுவனே வா வா வா
 இலட்சுமணனின் நேசனே வா வா வா
 வாயுவின் புத்திரனே வா வா வா
 வாலில் மணி கொண்டவனே வா வா வா
 சூரியனை உண்டவனே வா வா வா
 சக்கிரீவன் நேசனே வா வா வா
 அஞ்சனையின் செல்வனே வா வா வா
 வாலியின் இனத்தவனே வா வா வா
 கடல் கடந்து வந்தவனே வா வா வா
 கணையாழியுடன் சென்றவனே வா வா வா
 உடல் வலிமை கொண்டவனே வா வா வா
 உள்ளங் கவர்ந்தவனே வா வா வா
 ஆபத் பாந்தவனே நீ வா வா வா
 ஆழியைக் கடந்தவனே வா வா வா
 நேசமுடன் உனைப் பணிந்தோம் வா வா வா
 பாசமுடன் பதம் பணிந்தோம் வா வா வா
 சஞ்சீவியைக் கொண்டந்தவனே வா வா வா
 சஞ்சலங்கள் தீப்பவனே வா வா வா
 வெஞ்சமரில் வெற்றி கொண்டவனே வா வா வா
 வேதனைகள் போக்கிடவே வா வா வா

2
சிவமயம்

சரஸ்வதி அந்தாதி காப்பு

ஆய கலைக அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய வுணர்விக்கு மென்னம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாளென் னுள்ளத்தி னுள்ளே
இருப்பளிங்கு வாரா திடர்.

படிக நிறமும் பவளச் செவ் வாயுங்
கடிகமழ்பூந் தாமரைபோற் கையும் - துடியிடையும்
அல்லும் பகலு மனவரத முந்துதித்தாற்
கல்லுஞ்சொல் லாதோ கவி.

குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிய சகல கலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொலோ
சக மேழுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித்தாக
வுண் டாக்கும்வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

நாடும் பொருட்சுவை சொற்கவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய்
பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசம்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

அழிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே.

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
கல்வியும் சொற்கவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வட நூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
தொண்டர்செந் நாவினினு
காக்குங் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே.

பஞ்சப்பி தந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்னே
நெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்ந்தோன்செந்
நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
 காயெழு தாமறையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலுங்
 கனலும்வெங் காலுமன்பர்
 கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்கா
 யுளங் கொண்டுதொண்டர்
 தீட்டுங் கலைத்தமிழ் தீம்பா
 லமுதந் தெளிக்கும்வண்ணம்
 காட்டும்வெள் ளோதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே.

சொல்வீற் பனமு மவதான
 முங்கல்வி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்
 வாய்நளி னாசனஞ்சேர்
 செல்விக் கரிதென் றொருகால
 முஞ்சிதை யாமைநல்குங்
 கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
 சகல கலாவல்லியே

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெஞ்
 ஞானத்தின் றோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்
 யார்நிலந் தோய்ப்புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாளே
 சகல கலாவல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண்ட டளவிற் பணியச்செய்
வாய்ப்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
டேனும் விளம்பிலுன்போற்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
சகல கலாவல்லியே.

உ
தேவி துணை
ஓம் சக்தி

கௌரிகாப்பு

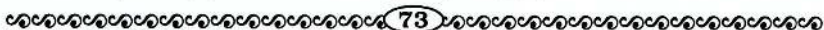

விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
என்னின் றருள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளையாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வுதரும்
எக்குற்றமும் வராமற்கா.

வேண்டுகதம் கூற

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மாள் தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பணிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்துவந்தேன் மலையும் கடந்துவந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மா காளித்தாயே
கொடியமகி ஷாசுரனைக் கூறுபோட்டவளே
அசுரக் குணம்யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்

பரனை நினைத்தல் லோபதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
 அரனை நினைத்தல்லோ அம்மாநீ நோன்பிருந்தாய்
 சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரிநீ நோன்பிருந்தாய்
 ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்றுநீ நோன்பிருந்தாய்
 விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
 அம்மா உமையணைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே
 வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
 நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
 காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழ்விடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கு அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான்விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம்மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால்பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தானேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையைக் கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்

ஏசுலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியரே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்தெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டு கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிருந்து
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சகத்திலுள்ளோரெல்லாம் ஏற்றிஎமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனை காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்து வர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்.

அம்மன் பாடல்கள்

மாங்கல்ய பாக்கியம் பெற பதினாறு அம்மன்களை வழிபடும் கீரகைங்கள்

ஆதி பராசக்தி அம்மை உமையே
 தீது வராமல் காக்கும் தெய்வத்தாயே
 வாது வழக்கு வம்பு தும்பு இவை நீக்கி
 மாது எந்தன் மாங்கல்யம் பலன் பெற
 நீதி தவறாத உந்தன் பாதம் தனில்
 போது நான் பூஜைகள் செய்கின்றேன்
 பூமகளே பொன்மகளே அருள்வாய் அம்மா!
 சங்கரி, கௌரி, கிருபாகரி, சுந்தரி, சௌந்தரி, நிரந்திரி
 சொரூபிணி, ராஜேஸ்வரி, ஆதிபராசக்தி தாயே!

காமாட்சி அம்மன்

குங்குமம் சந்தனம் சவ்வாது திருநீற்றில்
 துலங்கிடும் தெய்வத்தாயே
 சந்ததம் மிகுந்திடும் காஞ்சியில் குடிகொண்ட
 சாந்த சொரூபினியே! - எந்தன்
 குங்குமம் துலங்கிட குலமகள் நீயே
 அருள் மழை பொழிய வேணும்
 அன்னை காமாட்சித் தாயே!
 முன்வினை நீக்கி எந்தன்
 முன்வந்து அருள வேணும்
 என்வினை போக்கி எந்தன் பூசையை
 மன்னவனருகே இடம் பெற
 மாதவம் செய்யும் தாயே

உன் பதம் பணிந்தேன்
என்வரம் காக்க வேண்டும்
கண்மணி காமாட்சி கருணைக் கடலே,
பெண்மனம் கொண்டவளே பெருமை மிகுதாயே

விசாலாட்சி அம்மன்

காசியில் குடி கொண்ட விசாலாட்சி அம்மா
காரிகை உந்தன் பாதமே பணிந்தேன்
ஆதிசிவன் உடல் மீது பாதியை பகிர்ந்த தாயே
நீதி தவறாத கருணை நெறியாகக் கொண்ட
கோதை நீ என்று கூறிடக் கேட்டேன்

வேதனைகள் தீர்த்திட வேண்டும்
விரைந்தருள் புரிய வேண்டும்
சோதனைகள் இல்லாமல் சுக வாழ்வு தந்தே
தீவினைகள் அகற்ற வேண்டும்
மாதவம் செய்கின்றேன் எந்தன்
மாங்கல்யம் காத்திட வேண்டும்
ஆதிசக்தி அன்னை ஆனந்த ரூபினி
பாவமதைப் போற்றும் புனித காசி விசாலாட்சி அம்மையே
தேவரும் தினம் துதிக்கும் தெய்வத்தாயே
தேடியுனைச் சரணடைந்தேன் அருள்வாயே.

மீனாட்சி அம்மன்

மாமதுரை நகர் சோம சுந்தரர்
மனையாட்சி புரியும் தாயே
தேன் தமிழ்ப் பாவலர்கள் சேரும்
கூடல் மாநகர் கோதை மீனாட்சி அம்மை உமையே
மேதினியில் உன் போல் கருணை கொண்டவரிலையே
மாது நீ அருளாது தீது அகன்றிடுமோ
நீதி தவறாத நின் ஆட்சி கண்டு
தேடி வந்தேன் தாயே உன் பாதம்
நாடி வந்தேன் அம்மா எந்தன்
கோரிக்கை ஏற்றுக் கூடிகளிக்கும் எங்கள்
குடும்பம் தழைத்திட குலம் விளங்கிட
கொண்ட வரம் தரவேண்டும் அம்மா
கோடி தவம் இருந்து இருவர் பெறும் பேறு

வாடித்தவித்திடாமல் வரம் தந்தருள வேண்டும்
பாடிப் புகழ்ந்தேன் உன் பாதமே கதி என்றடைந்தேன்
கூடல் மாநகர் கோதை மீனாட்சி அம்மை உமையே!

அகிலாண்டேஸ்வரி அம்மன்

மலையரசி மாதரசி
மங்காத புகழரசி
மாதவத்துப் பேரரசியே
மாணிக்கத் தேரேறி
மகிழ்வாய்ப்பவனி வரும்
மங்கலத் தாயரசியே
கலையரசி கயலரசி
கனிவான மொழியரசி
காவியத் தமிழ் நெஞ்சில்
கருணையாம் நிலைதந்து
களிக்கின்ற பூவரசியே

சிலையாக நின்றாலும் சீரான வாழ்வு தரும்
செம்மை சேர் எழிலரசியே
செவ்வானம் பொழிகின்ற சிங்கார அருள்முத்து
தேவியுந் தன் அருளாசியே
நிலையான வாழ்வுக்கு நீங்காத ஒளியூட்டும்
நெறியான தாயரசியே
நித்தமும் சித்தத்தில் நின்றுமே அருளுட்டும்
நீடு புகழ் உலகரசியே
நத்திடும்நங்கையர் மாங்கல்யம் காத்திடம்
நாயகி மாதரசி நீயே!

சிவகாமி அம்மன்

ஆட்டங்கள் ஆடியே! அகிலத்தை ஆண்டிடும்
ஆனந்த வல்லி நீயே
அழகான நாட்டிய முத்திரை நாற்றெட்டு
அமைந்திட்ட அன்னை சிவகாமியே
பாட்ட ரங்கம் கொண்டு பாவலர் நாள்தோறும்
பாமாலை கோடி தருவார்
பாமாலை பாடியே பூமாலை பல குடும்
பக்தர்கள் நாடி வருவார்

78

கோட்டங்கள் மண்டபம் கோபுரம் நந்தியும்
 கூத்தனின் புகழ் பாடுதே
 கூத்தனுடன் சக்தியும் ஆடிடும் ஆட்டத்தில்
 கொடுமைகள் அழிந்தோடுதே
 வாட்டங்கள் போக்கிட வந்திடும் அன்னையே
 வல்லி சிவகாமி அம்மையே
 வரம் வேண்டிக் கரம் கூப்பும் வறியவர் வாழ்வினை
 வளமாக்கும் தேவி உமையே
 அழியாத குங்கமத் திலகம் கொண்ட
 அன்னை சிவகாமித் தாயே என்றும்
 மகிழ்வோடு அருள்தாரும்
 அம்மையே உமையே.

குமரி அம்மன்

கடல் மூன்றின் சங்கமம் கதிரவனின் பேருதயம்
 கன்னி உந்தன் ஆட்சியம்மா
 கன்னியவள் மூக்குத்தி கப்பலையே காத்திட்ட
 கதையுமே சாட்சியம்மா
 உடல் எங்கும் சிங்காரம் ஓய்யரசி சிற்றாடை
 உள்ளத்தில் பூக்குதம்மா
 ஒப்பற்ற அமுத முகம் ஒளியூட்டும் குமுதவிதழ்
 உலகத்தைக் காக்குதம்மா
 இடரில்லா இன்பத்தை என்றும் தந்திடும்
 இணையற்ற குமரியம்மா
 என்றுமே தவக்கோலம் இருந்துமே மக்களின்
 இன்னலை மாற்றும்மா
 அடலேறு போலவே அனைவரும் வாழ்த்திடவே
 அன்புடன் அருள்வாயே
 அகிலத்தை ஆண்டிடும் கடல் கொண்ட சக்தியே
 அம்மையே கன்னி உமையே!

கொப்புடை அம்மன்

மஞ்சள் முகத்தழகும் மத்தியிலே பொட்டழகும்
 மங்களம் தருவதன்றோ
 மாணிக்க மூக்குத்தி மரகதப் பல்லாக்க
 மகிழ்வூட்டும் அலங்காரமே

அஞ்சனம் தீட்டிய அம்புவில் விழிகளில்
 அகிலமே அடக்கமன்றோ
 அழகான காதலில் ஆடினும் குண்டலம்
 அலைகடல் முத்து வகையோ
 தஞ்சென வந்தவரைத் தாங்கிடும் கைகளில்
 தவழ்ந்திடும் தங்க வளையல்
 தங்கமென நெஞ்சிலே கொஞ்சிடும் மாலைகள்
 தாயவளின் பொற்குவியலாம்
 கொஞ்சிடும் உதட்டிலே கூடினும் புன்னகை
 கோடிக்குக் கோடி பெறுமே
 குறையாத வாழ்வினை நிறைவாகத் தந்திடும்
 கொப்புடை அம்மை உமையே.

காந்திமதி அம்மன்

முல்லையுடன் மல்லிகை முத்தார அணியூட்டி
 முடிகூடும் அன்னை நீயே
 மோகனப் புன்னகை பூத்திடும் இதழ்களில்
 முத்தமிழ் சிந்துவாயோ
 கல்லையும் கனியாக்கும் கற்கண்டு மொழி தந்த
 கண்கண்ட தெய்வம் நீயே
 எல்லையே இல்லாத நல்லையம்பதியினில்
 ஏற்றிய தீபம் நீயே!
 எங்குமே இருள்நீக்கி இனியநல் அருளுட்டும்
 ஈசனின் பதியும் நீயே
 தொல்லைகள் மறைந்திட தொண்டுள்ளம் மலர்ந்திடத்
 தூயவரம் அருளுவாயே
 தும்பிக்கை கணபதி தோகைமயில் முருகனுடன்
 தோன்றிடும் காந்திமதியே

அபிராமி அம்மன்

ஆழிசூழ் உலகத்தை அன்பாலே காத்திடும்
 அன்னையே அருள் நாயகி
 அமுதான கடவுரில் பட்டருக்கருள் செய்த
 அம்மையே புகழ் நாயகி
 வேழமாய் ஒரு பிள்ளை வேலொடு மறுபிள்ளை
 மேன்மையாய் பெற்ற தாயே!

வினை தீர்க்கும் குங்குமம் மஞ்சளில் விளங்கிடும்
 வேள்வியே! கோதை நீயே!
 ஏழிசை நாதத்தை எழுப்பியே மகிழ்ந்திடும்
 இணையற்ற இசை வல்லியே!
 எங்குமே மங்கலம் பொங்கியே தங்கிட
 இயங்கிடும் சக்தி நீயே!
 வாழியென அன்பொடு வாழ்த்திடும் சொல்லாண்டு
 வாழ்ந்திடும் தமிழ் நாயகி
 வளம் கூட்டும் கரும்புவில் வழங்கிடும்கட்சியே
 வள்ளல் நீ அபிராமியே!

கருமாரி அம்மன்

பூக்காட்டில் மணம் பரப்பி புகழ்க் காட்டில் வீற்றிருக்கும்
 பொன்னாரம் அன்னை மாரி
 புகழான திரிகூலம் புவனத்தை வாழ்விக்கும்
 பொற்புடைய தேவிமாரி
 வேற்காட்டில் வாழ்ந்திருந்து வேதனைகள் தீர்க்கின்ற
 வெண்குடை முத்துமாரி
 வித்தைபல செய்துமே சித்து விளையாடிடும்
 வெற்றி நகை கொண்ட மாரி
 சாக்காட்டுச் சிந்தைதனை சாகடித்து இன்பத்தைத்
 தருகின்ற பொன்னிமாரி
 சக்திதனை உண்டாக்கும் சக்தியிவள் என்று மணம்
 சாற்றுகின்ற அன்னை மாரி
 ஆக்கங்கள் பலகூட்டி ஆற்றல்கள் பலவூட்டி
 அன்புதரும் சக்தி மாரி
 அழகான வேற்காட்டில் சுடராக வாழ்கின்ற
 அன்னை கருமாரி உமையே

மாரியம்மன்

இமயத்தில் பிறந்தாலும் இதயத்தில் வாழ்கின்ற
 இணையற்ற தாயமுதமே
 இல்லாமை இல்லாமல் எல்லோரும் வாழ்ந்திட
 எழுந்தருளும் அருளமுதமே
 சமயத்தில் வரும் இன்னல்கள் தவிர்த்திடும் அன்னையே
 சமயபுர மாரியம்மா

சஞ்சலம் நீக்கிட செஞ்சுடர் காட்டிடும்
 சக்தியே தேவியம்மா
 உமையவளின் மறுவுருவாய் இமயத்தைக் காக்கின்ற
 ஓங்கார வல்லி நீயே
 உன் அருளில் பிள்ளைகள் உயர்வோடு வாழ்ந்திட
 உற்ற வழி சொல்லுவாயே
 அமைந்திட்ட வாழ்க்கையும் சக்கரமாய் சுற்றிட
 ஆறுதல் செப்புவாயே
 ஆறுதல் கூறி மாறுதல் தருகின்ற
 அம்மையே மாரியம்மையே

முகாம்பிகை சிம்மன்

ஏகாந்த ஏட்டில் எழுத்தாக்கி ஒலித்திட்ட
 இறையருள் கடல் முழக்கமே
 இறைவாத காவியம் இனிதான ஓவியம்
 எழுதிடும் மொழி முழக்கமே
 சாகாத தர்மங்கள் தருகின்ற கரங்களும்
 சக்கரப் பொருள் விளக்கமே
 சாந்தியும் அமைதியும் தந்திடும் மந்திரம்
 சக்தியின் அருள் விளக்கமே
 நோகாத உள்ளங்கள் நுண்கலை விளக்கங்கள்
 நோக்கமுறத் தந்தருள்வாய்
 ஆகாத செயலினால் அரும்பிடும் ஆசையை
 அழித்துமே சிரித்து மகிழ்வாய்
 பாங்கான சொல்லுக்கும் பண்பான செயலுக்கும்
 பதியானரதி தேவியே
 பைந்தமிழ் அமுதத்தை தேனாகப் பருகிடும்
 பாவையருள் முகாம்பிகையே!

பவானி சிம்மன்

உள்ளத்தின் ஆசையை ஒப்பற்ற ஓசையாய்
 ஒலித்திடும் ஓங்காரியே
 உலகத்தின் ஆசையை உதிக்கின்ற அருளாக
 ஒளிர்கின்ற ரீங்காரியே
 பள்ளத்தில் வீழாமல் பாவங்கள் செய்யாமல்
 பண்பாக்கும் சிங்காரியே

பாசமுடன் கருணையை பாகாக குழைத்துமே
 பசி தீர்க்கும் அலங்காரியே
 கொள்ளைகள் கொடுமைகள் இல்லாத வாழ்வு மழை
 கொடுத்திடும் மின்னல் ஒளியே
 கொஞ்சிடும் குழந்தைகள் கோரிடும் வரங்களைக்
 கொடுக்கின்ற அன்னை விழியே
 வெள்ளையம் பாளையம் வேப்பிலை ஆலயம்
 வெகுவாகப் பெற்ற தாயே
 வினை தீர்க்கும் சோலையாம் பெரிய நற்பாளையத்
 வீற்றிடும் பவானி உவமையே.

கொற்றையைம்மன்

நல்லதை சொல்லென்றும் நல்லதை செய்யன்றும்
 நயம்படச்சொல்லும் தாயே
 நஞ்சு எண்ணம் கொண்டு இச்சையாய் அலைவாரை

நசுக்கிடும் அன்னை நீயே!
 பொல்லாத செயலினைப் பொடிப் பொடியாக்கிடும்
 பொன் சுடர் தீபம் நீயே
 புகழுடைய வாழ்விற்கு பொன்முடி சூட்டியயே
 பூத்தூவி வாழ்த்துவாயே
 கல்லாத மாந்தரின் கண்ணீரை நீக்கிடும்
 கருவண்ண அன்னை நீயே

கற்றோரின் நெஞ்சத்தில் கலங்கரை விளக்கான
 காவியச் சுடரும் நீயே
 விலாலாக வேலாக வினை தீர்க்கும் மருந்தாக
 விளங்கிடும் சக்தி நீயே
 வேண்டிடும் நல்வரம் விரைவாகத் தந்திடும்
 வெட்டுடைக் காளி உமையே.

ஜூர்க்கை அம்மன்

சிங்காரச் சிற்றாடை சிகப்பு நிறப் பட்டாடை
 தேவியருள் திருக்காட்சியே
 சிவகங்கைச் சிற்றூரில் சீரான அலங்காரம்
 தெவிட்டாத கண்காட்சியே

மங்காத புகழுக்கும் மலர்கின்ற வாழ்வுக்கும்
 மாயவளின் அருளாட்சியே
 மருவிடும் தீவினை மாய்ந்துமே மறைந்திட
 மாதவளின் அருளாட்சியே
 கங்கையில் குளித்திட்டு காவேரியில் பொட்டிட்டு
 காவியப் புகழரசியே
 கன்னியர் மணமாலை கனிந்துமே சூட்டிடும்
 கருணை மழைப் பொற்காட்சியே
 மங்கள முழங்கள் தங்கியே ஒலித்திடும்
 மங்கையின் எழிலாட்சியே
 மலர்கின்ற புகழாரம் என்றுமே தந்ததும்
 மாதேவி தூர்க்கையுமையே.

- முற்றும் -

ஸ்ரீ காயத்ரி மஹிமை

“ஓம், பூர்புவஸ்ஸ வ: தத்ஸவிதுர்வரேண்யம்
பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி, தியோயோ ந:
ப்ரசோதாயத்//”

காயத்ரீ என்றொரு மந்திரமாம் - அது
கானம் செய்பவரை காத்திடுமாம்

ஆதிமூலா தார மந்திரமாம் - அது
ஆதித்தனை போற்றும் மந்திரமாம் (காயத்ரீ)

அந்தி சந்தி பகல் சொல்பவர்க்கு - அது
அருளும் பொருளும் தந்திடுமாம் (காயத்ரீ)

அனுதினம் ஆயிரம் சொல்பவர்க்கு - அது
ஆயுள்லாரோக்கியம் தந்திடுமாம் (காயத்ரீ)

நூத்தி எட்டை தினம் சொல்பவர்க்கு - அது
நற்கதி வழி காட்டிடுமாம் (காயத்ரீ)

மங்காத செல்வமும் தந்திடுமாம் - அது
மாயப்பிறப்பையும் அழித்திடுமாம் (காயத்ரீ)

மூலராமன் சொன்ன மந்திரமாம் - அது
மூன்று வர்ணம் போற்றும் மந்திரமாம் (காயத்ரீ)

காணமல் கோணாமல் கண்டு சொன்னால் - அது
காலமெல்லாம் துணை நின்றிடுமாம் (காயத்ரீ)

நான்கு வேத ஸாரமந்திரமாம் - அது
நாட்டினை காக்கும் மந்திரமாம் (காயத்ரீ)

ஓங்கார தத்துவ மந்திரமாம் - அது
ஓங்கும் புகழ் தரும் மந்திரமாம் (காயத்ரீ)

மாசு மறு அற்ற மந்திரமாம் - அது
மாதாவைப் போல் காக்கும் மந்திரமாம் (காயத்ரீ)

அருள் பொழியும் காயத்ரி தேவி

கருணைமிகும் அருள்பொழியும்
காயத்திரிதேவி!
கருதுகின்ற உள்ளமெல்லாம்
காட்சி தரும் தேவி!

அருணனவன் ஒளியுலகில்
ஆட்சி செய்யும் தேவி!
அகிலமதில் ஒலிவடிவாய்
அருள் வழங்கும் தேவி!

ஐந்து முகம் கொண்டவளாய்
வந்தருளும் தேவி!
ஐயிரண்டு கரங்களினால்
ஆசி தரும்தேவி!

மந்திரத்தில் மனங்கனிந்து
மங்கலங்கள் தருவாள்
மறைகளிலே தனியிடத்தில்
மாண்புடனே வருவாள்

விழிகளுக்கு ஒளி தருவாய்
வேண்டும் வரம் தருவாள்
பொழிக்கும் வலி தந்திடுவாய்
முகம் மலர ஒளிர்வாள்!

வியப்பு மிகு செயல்களிலே
வெற்றிதர விரைவாள்
வேண்டுகின்ற மனங்களிலே
விருப்பமெல்லாம் அருள்வாள்!

பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி பாபா அஸ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. ஓம் ஸ்ரீ பகவான் ஸத்ய ஸாயி பாபாய நமக:
2. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸத்ய ஸ்வரூபாய நமக:
3. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸத்ய தர்ம பராயணாய நமக:
4. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி வரதாய நமக:
5. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸத் புருஷாய நமக:
6. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸத்ய குணாத்மனே நமக:
7. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸாது வர்த்தனாய நமக:
8. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸாது ஜன போஷணாய நமக:
9. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வக்ஞாய நமக:
10. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ ஜன ப்ரியாய நமக:
11. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ சக்தி மூர்த்தியே நமக:
12. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வே சாய நமக:
13. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ ஸங்க பரித்யாகினே நமக:
14. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வாந்தர் யாமினே நமக:
15. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி மஹிமாத்த்மனே நமக:
16. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி மஹேச்சவர ஸ்வரூபாய நமக:
17. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பர்த்தி க்ராமோத் பவாய நமக:
18. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பர்த்தி ஷேத்ர நிவாஸினே நமக:
19. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி யசகாய ஷ்ரீடி வாஸினே நமக:
20. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஜோடி ஆதிபள்ளி ஸோமப்பாய நமக

21. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பாரத்வாஜ ரிஷி கோத்ராய நமக:
22. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்த வத்ஸலாய நமக:
23. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அபாந்த ராத்மனே நமக:
24. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அவதார மூர்த்தியே நமக:
25. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ பய நிவாரியே நமக:
26. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆபஸ்தம்ப சூத்ராய நமக:

27. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அபயப்ரதாய நமக:
28. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ரத்னாகர வம்சோத் பவாய நமக:
29. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஷிர்டி ஸாயி அபேத சக்தி
அவத்தாராய நமக:
30. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸங்ராய நமக:
31. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஷிர்டி ஸாயி மூர்த்தியே நமக:
32. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி துவாரகா மாயி வாஸினே நமக:
33. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சித்ராவதீ தட புட்டபர்த்தி
விஹாரினே நமக:
34. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சக்தி ப்ரதாய நமக:
35. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சரணாகத த்ராணாய நமக:
36. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆனந்தாய நமக:
37. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆனந்ததாய நமக:
38. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆர்த்த த்ராண பராயணாய நமக:
39. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அநாத நாதாய நமக:
40. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அஸஹாய நமக:
41. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி லோக பாந்தவாய நமக:
42. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ரக்ஷாபராணாய நமக:
43. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி லோக நாதாய நமக:
44. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி தீன ஜன போ'ணாய நமக:
45. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி மூர்த்தி த்ரய ஸ்வரூபாய நமக:
46. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி முத்தி ப்ரதாய நமக:
47. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கலுஷவிதூராய நமக:
48. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கருணாகராய நமக:
49. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வா தாராய நமக:
50. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ ஹ்ருதவாஸினே நமக:
51. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ புண்ய பலப்ரதாய நமக:
52. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ பாப ஷயகராய நமக:
53. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ரோக நிவாரினே நமக:
54. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ பாத ஹ்ளராய நமக:

55. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அனந்தநுத பர்த்தாய நமக:
56. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆதி புருஷாய நமக:
57. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆதி சக்தியே நமக:
58. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அபரூப சக்தியே நமக:
59. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அவ்யக்த ரூபினே நமக:
60. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி காம க்ரோத த்வம்ஸினே நமக:
61. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கனகாமர் தாரினே நமக:
62. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அற்புத சர்யாய நமக:
63. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆபத் பாந்தவாய நமக:
64. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ப்ரோத்மனே நமக:
65. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ப்ரேமனே மூர்த்தயே நமக:
66. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ப்ரமே ப்ரதாய நமக:
67. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ப்ரியாய நமக:
68. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்த பிரியாய நமக:
69. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்த மந்தாராய நமக:
70. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்த ஜனஹ்ருதய விஹாராய நமக:
71. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்த ஜன ஹ்ருதயாலயாய நமக:
72. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்த பராதீனாய நமக:
73. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்தி ஞான ப்ரதீபாய நமக:
74. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்தி ஞான ப்ரதாய நமக:
75. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸுக்ஞான மார்க்க தர்சகாய நமக:
76. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஞான ஸ்வரூபாய நமக:
77. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கீதா போதகாய நமக:
78. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஞான ஸித்திதாய நமக:
79. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸுந்தர ரூபாய நமக:
80. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி புண்ணிய புருாய நமக:
81. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பல ப்ராதாய நமக:
82. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி புருோத தமாய நமக:
83. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி புராண புருஷாய நமக:
84. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கலாதீதாய நமக:

85. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி காலாதீதாய நமக:
 86. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸித தி ரூபாய நமக:
 87. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸித்த ஸங்கல்பாய நமக:
 88. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆரோக்ய ப்ரதாய நமக:
 89. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அன்ன வஸ்த்ர தாய நமக:
 90. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸம்சார துக்ஹ க்யகராய நமக:
 91. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வா பீஷ்ட ப்ரதாய நமக:
 92. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கல்யாண குணாய நமக:
 93. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கர்மத்வம்ஸினே நமக:
 94. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸாது மானஸ சோபிதாய நமக:
 95. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வமத ஸம்மதாய நமக:
 96. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸாது மானஸ பரிசோதகாய நமக:
 97. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸாதகானுகர்ஹ
 வடவ்ருஷ்ப்ரதிஷ்டாபகாய நமக:
 98. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸகல ஸம்சய ஹராய நமக:
 99. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸகலதத்வ போதகாய நமக:
 100. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி யோகீஸ் வராய நமக:
 101. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி யோகீந்த்ர வந்திதாய நமக:
 102. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ மங்களராய நமக:
 103. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ ஸித்தி ப்ரதாய நமக:
 104. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆபந்தி வாரிணே நமக:
 105. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆர்த்தி ஹராய நமக:
 106. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சாந்த மூர்த்தியே நமக:
 107. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சுலப ப்ரஸன்னாய நமக:
 108. ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பகவான் ஸத்ய ஸாயி பாபாய நமக:

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

நவக்கிரக தோஷம் நீங்க

ஞாயிறு (சூரியன்)

சீலமாய் வாழச் சீருள் புரியும்
 ஞாலம் புகழும் ஞாயிறே போற்றி
 சூரியா போற்றி சுந்தரா போற்றி
 வீரியா போற்றி வினைகள் களைவாய்

திங்கள் (சந்திரன்)

எங்கள் குறைகள் எல்லாம் தீர்க்கும்
 திங்களே போற்றி திருவருள் புரிவாய்
 சந்திரா போற்றி சற்குணா போற்றி
 சங்கடம் தீர்ப்பாய் சந்திரா போற்றி

செவ்வாய் (அங்காரன்)

சிறப்புறு மணியே செவ்வாய்த் தேவே
 குறைவில்லாத தருள்வாய் குணமுடன் வாழ
 மங்கலச் செவ்வாய் மலரடி போற்றி
 அங்காரஹனே அவதிகள்நீக்கு

புதன்

இதமுடன் வாழ இன்னல்கள் நீக்கும்
 புதபகவானே பொன்னடி போற்றி
 பதம் தந்து ஆள்வாய் பண்ணொளியானே
 உதவியே அருளும் உத்தமா போற்றி

வியாழன் (குரு)

குணமிகு வியாழக் குருபகவானே
 மனமுடன் வாழ்வு மகிழ்ந்திட அருள்வாய்
 பிரகஸ்தி வியாழ பரகுருநேசா
 கிரகதோஷமின்றிக் கடைசித்தருள்வாய்

வெள்ளி (சுக்கிரன்)

சுக்கிர மூர்த்தி சுகமிக ஈய்வாய்
 வக்கிரமின்றிவரமிகத் தருள்வாய்
 வெள்ளிச் சுக்கிர வித்தக வேந்தே
 அள்ளிக் கொடுப்பாய் அடியார்களுளே

சனி

சங்கடம் தீர்க்கும் சனி பகவானே
மங்களம் பொங்க மனம் வைத்தருள்வாய்
சச்சரவின்றி சாகா நெறியில்
இச்சகம் வாழ இன்னருள் தருவாய்

ராகு

அரவெனும் ராகு ஜயனே போற்றி
கரவாதருள்வாய் கஷ்டங்கள் நீக்கி
ஆக அருள்புரி அனைத்திலும் வெற்றி
இராகு கனியே ரம்மியா போற்றி

கேது

கேதுத் தேவே கீர்த்தித் திருவே
பாதம் போற்றி பாபம் தீர்ப்பாய்
வாதம் வம்பு வழக்குகள் இன்றி
கேதுத் தேவே கேண்மையாய் ரஷி

வாழ்ந்து வந்தார். சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்கள் கொழும்பிலுள்ள பிரபல்யமான கம்பனியான பெர்ணான்டோ கம்பனியில் வேலை பார்த்து வந்தார். இனவாதம் தலைதூக்கிய சமயத்தில் அக்கம்பனியை விட்டு விலகி ஊர் வந்து சேர்ந்தார். பின்னர் வாடகைக்கு கார் செலுத்துவதன் மூலம் தன்வருமானத்தைத் தேடிக் கொண்டார். இவர் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, சாந்தம், நேர்மை, போன்ற பண்புகளை தன்னகத்தே கொண்டவர். இதனால் இவருடைய காருக்கு நல்ல மதிப்பு இருந்தது. ஊர்மக்கள் இவருடைய காரைத்தான் விரும்பி அழைப்பர். இவர்களின் அமைதியான குடும்ப வாழ்வின் பயனாக மூன்று அருமைச்செல்வங்களைப் பெற்றெடுத்து அவர்களுக்கு சிவனேஸ்வரி, சிவயோகன், சிவநாதன் எனப் பெயர்கூட்டிமகிழ்ந்தனர்.

சிவபாக்கியம் அவர்கள் 10 வயது இருக்கும் போதே தனது தந்தையை இழந்தார். இதனால் அவர் தனது படிப்பைத் தொடர முடியாமல் தாய்க்கு உதவியாக வாழ்ந்து வந்தார். அத்துடன் இவருக்கு சகோதர சகோதரியை வளர்க்கும் பொறுப்பும் சேர்ந்து கொண்டது. அன்னாரின் மூத்த சகோதரரான சிவனடியான் அவர்களை புளியங்கூடலைச்சேர்ந்த அன்னலட்சுமி அவர்களுக்கு திருமணம் செய்து கொடுத்து மகிழ்ச்சியடைந்தார். இதன் பயனாக ரேணுகா என்பவரை மருமகளாகப் பெற்றார். அடுத்து இரண்டாவது தம்பியான செல்வராசா என்பவரை சரவணனையைச் சேர்ந்த உருத்திராதேவி அவர்களுக்கு திருமணம் செய்து வைத்தார். இதன்பயனாக அருட்செல்வி, வத்சலா, தர்சினி, வாசகன், கேசவன், ஆகியோரை மருமக்களாக பெற்று மகிழ்ச்சியடைந்தார். தன் ஒரே தங்கையான பரிபூரணம் அவர்களை புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த பாலசிங்கம் என்பவருக்கு மணம் செய்து வைத்தார். இதன் பயனாக பாலநுபன், பாலநுபி, பாலமோகன், பாலகபாஜினி ஆகியோரை பெறாமக்களாகப் பெற்றிருந்தாலும் தான் பெற்ற செல்வங்களாகவே நினைத்து வாழ்ந்து வந்தவர்.

தான் பெற்ற செல்வங்களுடன் வாழ்ந்து வருங்கால் 1984ம் ஆண்டு ஜப்பசி மாதம் 23ம் திகதி அன்னாரது கணவர் இயற்கை எய்தினார். தன் கணவர் இழப்பு பல துன்பங்களையும்,

கஸ்ரங்களையும் ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் தன்னம்பிக்கையுடன் வாழ்ந்து வந்தவர். 1990ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 13ம் திகதி இராணுவ நடவடிக்கை காரணமாக அன்னார் பிள்ளைகளுடன் நல்லையம்பதியை வந்தடைந்தனர். சிறிது காலத்தின் பின் முருகன் திருவருளால் அவர் தனது மூத்த மகள் சிவவேள்வரியை நல்லூர் செட்டித்தெருவைச் சேர்ந்த சண்முகநாதன் லீலாவதி தம்பதியினரின் இரண்டாவது புத்திரன் யோகராசா என்பவருக்கு திருமணம் செய்து வைத்தார். இதன்பயனாக சுவேனிதா, கேமறணிற்றா ஆகியோரை பேரப்பிள்ளைகளாகப் பெற்று மகிழ்ச்சி அடைந்தார். இரண்டாவது புத்திரன் சிவயோகன் அவர்களுக்கு சாவகச்சேரியைச் சேர்ந்த பொன்னையா கனகம்மா, தம்பதியினரின் புதல்வி சந்திரமதிக்கு திருமணம் செய்து வைத்து மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவர்கள் தற்போது பிரான்ஸ் நாட்டில் வசிக்கின்றனர். மூன்றாவது செல்வபுதல்வனான சிவநாதன் என்பவரை காரைதீவைச் சேர்ந்த (மட்டக்களப்பு) சிதம்பரப்பிள்ளை தவமணி தம்பதியினரின் புதல்வி சிறிகாந்தினி என்பவருக்கு திருமணம் செய்து வைத்து மனநிறைவடைந்தார். இவர்களின் இல்லறப்பயனாக பவிதன், கிருஷிகா, ரக்ஷிகா ஆகியோரை பிள்ளைகளாகப் பெற்றுள்ளனர். இவர்கள் தற்போது சுவிஸ் நாட்டில் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

2005ம் ஆண்டளவில் தனது பிள்ளைகளையும், பேரப்பிள்ளைகளையும் பார்ப்பதற்காக சுவிஸ் நாடு சென்று சில காலம் தங்கியிருந்து பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், உற்றார். உறவினர்கள் நண்பர்கள் என அனைவருடனும் பழகி கதைத்து உறவாடி உணவருந்தி மகிழ்ச்சியடைந்தார். விசா முடிந்ததும் மீண்டும் தாய் நாட்டிற்கு திரும்பினார். சுவிஸ் நாட்டில் இருக்கும் போது தன் உடன்பிறப்பின் (பரிபூரணம்) பிள்ளைகளுடன் சில காலம் தங்கியிருந்தார். தன் தங்கை மீது அளவிலா அன்பு கொண்டவர் அதே போல தங்கையின் பிள்ளைகளான பாலரூபன் (சுவிஸ்) பாலரூபி (சுவிஸ்) பாலமோகன் (இத்தாலி) பாலசுபாஜினி (பிரான்ஸ்) ஆகியோர் மீதும் பாசத்தைக் காட்டினார். இவர்களின் பிள்ளைகளான அபிநயன், அஸ்வின், அனுஷியா, ஜெனுஷிசியா,

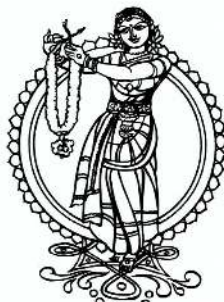
துவிஷன், விதுஷன், ஆரண்யன் ஆகியோர் மீதும் தன்னுடைய சொந்தப் பேரப்பிள்ளைகள் போல உறவு கொண்டாடி மகிழ்ந்தார்.

ஒழுக்க சீலத்துடன் வாழ்ந்து வந்த சிவபாக்கியம் இறைபக்தி உள்ளவர். நித்தமும் காலையில் நீராடி தேவாரபாராயணம் பண்ணி திருநீறு அணிந்த பின்பு தான் வேறு வேலைகளைப் பார்ப்பார். மாதம் மாதம் தன்வீட்டைச் சுற்றியுள்ள ஆலயங்களுக்கு தேங்காய் எண்ணெய் கொடுப்பதை மறக்கமாட்டார். இறுதிவரை இப்புண்ணிய கருமத்தைச் செய்து வந்தார். அயலவர்கள், சுற்றத்தார், உறவினர்கள், நண்பர்கள் அனைவரையும் அன்புடன் தன்னுடன் இணைத்து தன்னாலான உதவிகளை மற்றவர்களுக்குச் செய்வதில் பெரு விருப்புக் கொண்டவர்.

நீர்க்குமிழி போன்ற இவ்வுலக வாழ்க்கை போதுமென்பது இறைவனின் நியதி போலும் 14.09.2016 புதன்கிழமை இரவு 10 மணி55 நிமிடத்தில் தனது 88வது வயதில் நல்லூர் முருகப் பெருமானின் திருவடியை சென்றடைந்தார்.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திப்போமாக

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

சற்றுத் தள்ளி பண்டாரக்குளம் வீதிக்கு வந்த பிறகும் அம்மம்மா எங்களுக்குத் தாயாக நின்று அன்பு காட்டினார். நடப்பதில் சிரமம் இருந்த போதும், எங்களது வீட்டுக்கு வந்து சென்றார். நான் சுகயீனமுற்று இருந்த போதும், ஓட்டோவில் வந்து பார்த்துச் சென்றார். எனது நடக்க முடியாத நிலையைக் கண்டு வருந்துவார். அடிக்கடி என் மனைவி அவரைப்பார்ப்பதற்குச் சென்ற வருவார். பலகாரங்களை, பழங்களை ஆட்கள் மூலம் கொடுத்தனுப்புவார். ஏதோவொரு அறியாத அன்பு அவர்களால் எங்களுக்கும், எங்களிடம் அவருக்கும் இருந்தது. தொலைபேசியில் அடிக்கடி “எங்கே இவ” என அழைத்து உரையாடுவார். தாயில்லாத எங்களிருவருக்கும் ஏதோவொரு வகையில் தாயன்பை அம்மம்மா தந்தா.

தனது ஊரவர்கள், உறவினர்கள் வந்தால் இயலாத நிலையிலும் விழுந்து விழுந்து உபசரிப்பார். தற்போது அனலை தீவில் வாழும் அவரது உறவினரொருவர் சமீபத்தில் தான் சென்ற போது கூழ் காய்ச்சித் தந்ததை நினைவு கூர்ந்தார். ஓட்டோவில் நானும் அடிக்கடி அம்மம்மாவைச் சென்று பார்ப்பேன். ஒரு சில மாதங்களாகஎன்னால் முடியவில்லை. அவர் நோயுற்ற நாளின் முதல் நாள் கூட என்மனைவி சென்று பார்த்து நீண்ட நேரம் உரையாடி விட்டு வந்திருந்தார். 88 வயதிலும் சோர்வில்லாது வீட்டையும், வளவையும் தூய்மையாக வைத்திருப்பார். கண்டிப்புடன் கருணையும் கொண்டவர். நேர்மையாக நடக்காதவரிடம் அம்மம்மா ஏசுவா. “சொன்னால் சொன்ன படி நடத்தல்” என்பது அவ்வின் தத்துவம். பேச்சிலே கடுமை போலத் தெரிந்தாலும் அவரது உள்ளம் இளகியது. எவருக்கும் உதவும் பண்புடையது. கணவனை இழந்து 32 ஆண்டுகளாக ஆணக்கு ஆணாகவும் பெண்ணுக்கு பெண்ணாகவும் வாழ்ந்து காட்டிய வீரம் அவருடையது. மூன்றுபிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள், என நிறைவாழ்வுடன், ஆயிரம் பிறைகள் கண்டு விட்ட அன்னையவர். எதிர்பாராத விதமாக மரணம் நடந்தாலும், அவர் எப்போம் விரும்பிக் கூறியபடி திடீரென இறைவன் அவரைத் தன்னிடம் அழைத்துக் கொண்டான். அன்புடைய அம்மாவின் ஆத்ம சாந்திக்காக இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கலாநிதி செ.திருநாவுக்கரசு

பேரப்பிள்ளைகளின் உள்ளங்களிலிருந்து....

ஒரு மாதம் கழிந்தாலும்
 ஓவியமாய் பதிந்திருக்கிறது!
 உங்கள் முகம்
 காவியமாய் வாழ்ந்தீர்கள்
 உம்மை
 காலமெல்லாம் நினைத்திருப்போம்
 தேனினிய உங்கள் குணம்
 தேடி நாம் உருகுகிறோம்
 உம் உயிரிலும் உதிரத்திலும் ஒன்றாய்
 கலந்திருந்தோம்
 பாதியிலே நீ எமைவிட்டு பிரிய நாம்
 துவண்டு விட்டோம்
 புன்னகையோடு காணாமல் போனாயே
 கண்ணீரோடு எமை தவிக்கவிட்டு சென்றாயே
 நாம் கலங்கி நிற்கின்றோம்
 காலங்கள் தேய்ந்திடிலும் உன்
 நினைவுகள் தேய்ந்திடாமோ
 உறவுகள் புலம்புகின்றன
 ஊரே உனை நினைத்து உருகுகின்றது
 மீண்டும் வாராயோ
 உன் பிரிவால் துவண்டு கிடக்கும் உள்ளங்கள்
 உன் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை
 பிரார்த்திக்கின்றோம்.

பேரப்பிள்ளைகள்

சுவேந்தா, கௌமா, பவ்தன், கருஷ்கா,
 ரக்ஷ்கா, அனுஷ்யா, ஜெனுஷ்யா, அபந்யன்,
 அஸ்வன், துவஷன், வ்ஷஷன், அரணயன்,
 கஷானன், தர்ஷானன், பர்யங்கன், நர்மதன்,
 கசோ, நசாந்தன், அம்ப்தா, அருள்மா, அஜீத்,
 அஜீதா, மரீத்துஷ்தா, வைசாந்.

மருமக்களின் கண்ணீர் அஞ்சலி

எங்கள் பாசத்தின் திருவடிவே!
எத்தனை காலங்கள் போனாலும் மறப்போமா உங்களை!
தடையின்றி பல நினைவுகள் எம் மனதில் குடிபுகுகின்றன
புன்னகை பூத்த உன்முகம் புகைப்படத்தில் பார்க்கிறோமே!
ஆண்டுகள் சென்றோடி மறைந்தாலும்
உங்கள் நினைவுகளை சுமந்தபடி நாங்கள்
உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய
இறைவனை வேண்டி நிற்கின்றோம்!!!

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

யோகராஜா, சந்திரா, சீர்காந்தன்,
ரூப், ரெய்யம், மத், கோகுலன், ரேணுகா,
அருட்செல்வ், வத்சலா, தர்சன்,
வாசகன், கௌவன்

கண்ணீர் அஞ்சலி

தேற்றம்

05

-

01

-

1928

14

-

09

-

2016

1928

சீமை

சிவபாக்கியம் சிதம்பரப்பிள்ளை

(1/108 நல்லூர் விநாயக மாதர் சங்க நினைவு உறுப்பினர்
திருமதி சிவசேனாவதி சேனாபதி அவர்களின் அன்புத்தாயார்)

குன்றாத குல விளக்காய் குலவையத்தில் வாழ்ந்து
குறியற்ற நேனைகளை குறையின்றியினி
வாழ்வையுடன் வந்தோரை வாயார் வரவேற்று
வையகத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த மாதர்சே

சொல்லாமல் கொள்ளாமல் சேரவேண்டு இருக்காமல்
சேர்த்துள்ள சொல்லத்தியாது சேர்த்தில் துலை
பொதும் திருநிலி வளமுனை அணிவி
பொதுக்க முடியாத காலமும் கவந்ததேயினர்?

விடுபெற்று விடுநீர் துடைத்து அஞ்சலித்தோம்
விந்தகியே உம் ஆதம் சாந்திகளாய்
மாதர்சியே மாதனை நன் மாதக் காலத்தில்
மணியுடன் உன் சூதன் இணையாறு இணைக்கின்றோம்.

கவிமயர்ச் சீவன் துயரத்தினைத் துயரத்தொக்கம் வாழ் குற்றம் இறையண்களைச் சந்திப்பேன். கவிமயர்ச் சூதன்
சாத்தியம் உறையணை சாத்திக்கின்றேன்.

நல்லூர் தெற்கு நல்லூர் (1/108 மாதர் சங்கத்தினரும்
(1/108 கிராம சேவையாளரும்

கண்ணீர் அஞ்சலி

பிறப்பு

05

01

1928

இறப்பு

14

09

2016

அமரர்

சிதம்பரப்பிள்ளை சிவபாக்கியம்

நிலையில்லா இவ்வுலகில்
நிலைத்துவிட்ட உன் நினைவால்
நினைவிழக்க முடியாமல்
நினைவை நினைக்கின்றோம் நாம்
கணப்பொழுது ஆனாலும்
ஆறவில்லை எம்மனது துயர் என்றென்றும்
உன் நினைவுடன் .....
ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி!

அன்னாரின் பிரிவால் துயரூற்றிருக்கும் குடும்பத்தினருடன்
துயரில் பங்குகொண்டு அவரின் ஆன்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கின்றோம்

பர்வால் துயருறும்

நடராசா இராசலட்சுமி (புனியங்கடல்)
செல்வராசா பவானி பிள்ளைகள் (சுவீஸ்)
அருட்செல்வம் றேயுலகா பிள்ளைகள் (இந்தியா)

கண்ணீர் பூக்கள்

மிறப்பு

05

01

1928

இறப்பு

14

09

2018

நல்லூர் முருகன் சனசபை நிலையத்தின் முன்னாள் உபசெயலாளர் திருமதி. சிவசேனாவரி யோகராஜா அவர்களின் தாயாரும், ஆயுட்கால உறுப்பினர் திரு. சண்முகநாதன் யோகராஜா (ஆனந்தி) அவர்களின் மாயியாருமாகிய

அமரர்

சீதம்பரப்பள்ளை சீவபாக்கியம்

உயிர்த்தி

உணவுடம், உணர்வுடம்

அயராது, அயராது நுணர் தன்நரம்

நாறைய, உயர்ந்து செழிக்க உறவுடம்

வாழ்வெண்ணம் உய்வென வரணம் ஒத்தி நாயே

தோள் கொற்றவு உய்வை தூக்கிச் செல்கின்றோம்

கனி உணர்வாக் கொற்றவு உய் வரண்கொடுகு தீர்ப்பு

நலிக்கின்றோம் உய்வெண்ணம் உருகி ஒடுகிக் நறன்கி

ஒன்றென அன்னொடு என்னையும் அழிந்து கணத்தியி

ஒடுவோதும் கிடைக்காத எண்ண நுண்பும்

நிறைய நிறைய உருகி யோகின்றோம்

நாயே நாயே நாயே

அன்னாரின் ஆன்மா சாத்தியமைய அழிவைகளை மீளாத்திக்கின்றோம்

சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

75/2, செ.புத்தூர்

நல்லூர்

18.09.2018

நல்லூர் வாய் மடகல் எந்தம்
நல்லூர் முருகன் சனசபை நிலையத்தினரும்
நல்லூர் சேலக்கு கிராம கமிட்டித்தி எந்தத்தினரும்
மற்றும் பொது அமைதி அமைதி

எங்கள் இதயம் கனிந்த நன்றிகள்

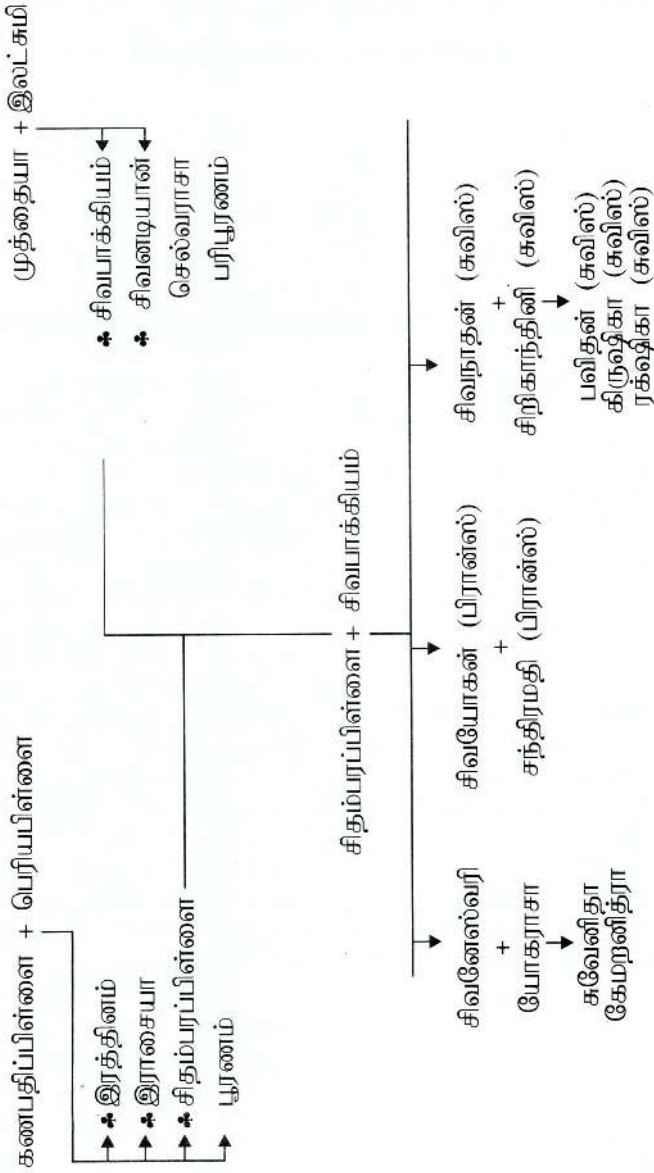
எங்கள் குடும்பத்தின் ஒன் வீளக்காய் தகழ்ந்து சீரையவளடி
எய்திய எங்கள் குடும்பத்தவரே

திருமதி.சிவபாக்கியம் சிதம்பரப்பிள்ளை

அவர்களின் மறைவுச் செய்தி கேட்டு எங்கள் இல்லம் வந்து ஆறுதல் கூறியோர்க்கும், கண்ணீர் அஞ்சலிகள், பத்திரிகைகள், துண்டுப்பிரசுரங்கள், இணைய தளங்கள் வாயிலாக அனுதாபம் தெரிவித்தோர்க்கும், மலர்வளையங்கள் வைத்து அஞ்சலி செய்தோருக்கும், இறுதி நிகழ்வுகளில் எண்ணற்ற அளவில் வந்து கலந்து கொண்டு ஆறுதல் தெரிவித்தவர்க்கும், வெளிநாடுகளில் இருந்து தொலைபேசி வாயிலாகத் துயர் பகிர்ந்து கொண்டவர்களுக்கும், உறவுகளாய், நண்பர்களாய், உணவளித்து உதவியோர்க்கும், மற்றும் துக்க நிகழ்வின் போது கலந்து கொண்ட உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் கீரிமலையிலும் எங்கள் இல்லத்திலும் முறையே இடம்பெற்ற அந்தியேட்டி வீட்டுக் கிருத்திய நிகழ்வுகளில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதோடு ஆத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனையிலும் மதிய போசன வைபவத்திலும் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும், இம் மலரினை அழகுற அச்சிட்டு தந்த மதிசுலாஸ் அச்சகத்தாருக்கும் எங்கள் குடும்பத்தின் இதயம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள் கின்றோம்.

என்றும் நன்றிப் பெருக்குடன்
அமரின் குடும்பத்தினர்.

வம்சாவழி

❖ அமரர்களைக் குறிக்கும்

கீதாசாரம்

“எந் நுத்திதோ,
 சித் நவ்றாகலே நுத்தித்.
 எந் நுக்கிறதோ,
 சித் நவ்றாகலே நுக்கிறுத்.
 எந் நுக்க இநுக்கிறதோ,
 சித்வம் நவ்றாகலே நுக்கம்.
 உஷுடையதை எதை சிவந்தாய்?
 எதற்காக நீ சிவகிறாய்?
 எதை நீ கொண்டு வந்தாய்.
 சிதை நீ சிவப்பதற்கு.
 எதை நீ படைத்திருந்தாய்,
 சித் வினாவதற்கு.
 எதை நீ எந்திக்குக் கொண்டுபோய்,
 சித் சிங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டு.
 எதைக் கொடுத்தாயோ,
 சித் சிங்கிலேயே கொடுக்கப்பட்டுத்.
 எந் வின்று உஷுடையதோ,
 சித் நானா
 ஸ்ரீநிராநுவருடையதாசுகிறுத்.
 ஸ்ரீநிராநுநாள்,
 சித் ஸ்ரீநிராநுவருடையதாசும்” .

இதுவே உலக நியதியும்.
 எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.
 - பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் -

